

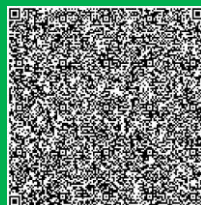
தமிழர் மரபு - தமிழரும்

தொழில்நுட்பமும் - 4

முனைவர் இரா. ஜெய்சங்கர்

**தமிழர் மரபு - தமிழரும்
தொழில்நுட்பமும் - 4**

முனைவர் இரா. ஜெய்சங்கர்

Title Verso

TITLE OF THE BOOK: Tamil Heritage - Tamils and Technology - 4

புத்தகத்தலைப்பு : தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 4

EDITORS : Dr. R. Jaisankar

தொகுப்பாசிரியர் : முனைவர் இரா. ஜெய்சங்கர்

FIRST EDITION : 2024

முதல் பதிப்பு : 2024

PAGES / பக்கங்கள் : 81

PRICE/ விலை : 350

ISBN NUMBER : 978-81-974456-4-4

**PUBLISHER : Pandian Educational Trust,
3/350, Veterinary Hospital Backside,
Virudhunagar – 626001.
Tamil Nadu**

**PRINTER : Maheswari Publishers,
3/350, Veterinary Hospital Rear side,
Virudhunagar – 626001.
Tamil Nadu**

பதிப்புரிமை / Copyright © 2024 – கட்டுரையாளர்களுக்கு / Authors'

அனைத்து பதிப்புரிமையும் பெறப்பட்டுள்ளது.

இப்புத்தகத்தின் எப்பகுதியும் பதிப்பகத்தின் அனுமதியின்றி
அச்சிடப்படக்கூடாது.

All rights reserved. No part of this book should be
transmitted to any type of printed material without proper
permission from the publisher.

முன்னுரை

தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 4 எனும்

புத்தகம் தமிழ் மக்களின் வளமான கலாச்சாரப் பாரம்பரியம் மற்றும் தொழில்நுட்பத் துறையில் அவர்களின் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளின் ஆய்வு ஆகும். இத்தலைப்பு நமது பெருமை மிகு அண்ணா பல்கலைக்கழகம் தமிழுக்காக முதலாம் ஆண்டில் இரு பாடத்திட்டத்தைப் பொறியியல் கல்லூரிகளில் இணைத்து இருப்பதற்குத் துணைசெய்யும் விதமாகச் சிறந்த கட்டுரைகளை உருவாக்க உருவானதாகும். இந்த தொகுப்பு தமிழ்ச் சமூகத்தின் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளைக் கொண்டாடுவது மட்டுமல்லாமல், அவர்களின் நெகிழ்ச்சி, படைப்பாற்றல் மற்றும் அசைக்க முடியாத மனப்பான்மைக்குச் சான்றாகவும் விளங்குகிறது.

இந்தியாவின் தென்மாநிலமான தமிழ்நாடு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகச் செழித்து வளர்ந்த துடிப்பான நாகரிகங்களின் தொட்டிலாக உள்ளது. பழங்காலத்திலிருந்தே ஒரு வரலாற்றைக் கொண்டு தமிழர்கள் பல்வேறு களங்களில், குறிப்பாக தொழில்நுட்ப உலகில் அழியாத முத்திரைகளைப் பதித்துள்ளனர். தசம அமைப்பின் கண்டுபிடிப்பு முதல் மருத்துவ அறிவியல் மற்றும் வானியல் பங்களிப்புகள் வரை தமிழ் அறிஞர்கள், இன்று நாம் வாழும்

உலகை வடிவமைக்கும் முன்னோடி முன்னேற்றங்களில் முன்னணியில் உள்ளனர். இந்த புத்தகத்தின் மூலம் பிரபஞ்சத்தின் மர்மங்களை அவிழ்க்க தங்கள் அறிவாற்றலையும் ஆர்வத் தன்மையையும் பயன்படுத்திய தமிழ் முன்னோர்களின் அடிச்சுவடுகளைத் தேடி, காலத்தின் மூலம் ஒரு குறிப்பிடத்தக்கப் பயணத்தைத் தொடங்குகிறோம்.

பண்டைய தமிழ் பொறியியல் மற்றும் கட்டிடக் கலையின் நுணுக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் அற்புதமான சோழர் கோவில்களில் இருந்து, சங்க காலத்தின் கணித புத்திசாலித்தனம் வரை, அறிவார்ந்த ரீதியாக அழகாக இருப்பது போல் ஒரு பாரம்பரியத்தை நாம் காண்கிறோம். இந்நூலின் அத்தியாயங்களை ஆழமாகப் படிக்கும்போது, பல்வேறு துறைகளில் பங்களிப்புச் செய்த தமிழர்களின் வியக்க வைக்கும் தொழில்நுட்பப் புத்திசாலித்தனத்தைக் கண்டறிய முடிகிறது.

விவசாய நிலப்பரப்பை மாற்றியமைத்த நீர்ப்பாசன முறைகளின் வளர்ச்சியிலிருந்து ஜவுளி, உலோகம் மற்றும் இலக்கியத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகள் வரை, தமிழ் மக்கள் தொழில்நுட்ப வரலாற்றில் அழியாத முத்திரையைப் பதித்துள்ளனர். மேலும், இந்நூல் தமிழர்களின் கடந்தகாலப் பெருமைகளை மட்டும் மையப்படுத்தாமல், உலகெங்கிலும் உள்ள துடிப்பான மற்றும் ஆற்றல்மிக்க தமிழ்ச் சமூகத்தின் இன்றைய சாதனைகளையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

தமிழ்நாட்டின் பரபரப்பான தகவல் தொழில்நுட்ப மையங்கள் வரை, தமிழ் மனங்கள் மீண்டும் எல்லைகளைத் தள்ளி 21ஆம் நூற்றாண்டின் தொழில்நுட்ப நிலப்பரப்பை வடிவமைக்கும் நவீன தொழில்நுட்பத்தின் பகுதிகளுக்குள் நாம் நுழைகிறோம்.

தமிழ் பாரம்பரியத்தின் இந்த பொக்கிஷத்தை உன்னிப்பாகக் கட்டமைத்த கட்டுரை ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஆராய்ச்சியாளர்களின் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. தமிழ் தொழில்நுட்பத்தின் ஆற்றலை எடுத்துரைப்பதில் அவர்களின் ஆர்வமும் அர்ப்பணிப்பும் இந்தக் கட்டுரைகளின் விரிவான ஆய்வுகளில் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 4 எனும் இப்புத்தகம் கடந்த காலத்திற்கான அடையாளம் மட்டுமல்ல, எதிர்கால சந்ததியினர் தங்கள் கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்தைத் தழுவி, நாளைத் தொழில்நுட்பக் கண்டுபிடிப்புகளை வடிவமைப்பதில் தொடர்ந்து பாடுபடுவதற்கான அழைப்பு. இளம் மனங்களை ஊக்குவிக்கும், தமிழ் பாரம்பரியத்தின் மீதான பெருமையை மீண்டும் எழுப்பும் இந்நூல். மேலும், இப்புத்தகத்தின் அனைத்துக் கட்டுரைகளும் நாட்டின் தோற்றம் எதுவாக இருந்தாலும் ஒவ்வொரு கலாச்சாரமும் தொழில்நுட்ப உலகிற்கு மதிப்புமிக்க பங்களிப்பை வழங்குகிறது என்பதை நினைவூட்டுவதாக அமையும்.

தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 4 எனும் இப்புத்தகம் அனைவருக்கும் வழிகாட்டும் ஒளியாக விளங்கும். நமது பாரம்பரியத்தில் உள்ள செழுமையையும் புத்திசாலித் தனத்தையும் நினைவூட்டும். மேலும், தமிழ் மக்களின் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாக்கவும் கொண்டாடவும் என்றென்றும் நம்மை ஊக்குவிக்கும். அதன் பொருட்டு இந்த தொடர்வரிசை புத்தகப் படைப்பின் முதல் புத்தகத்தை உங்களுக்கு அளிப்பதில் பெருமிதம் அடைகிறோம்.

மகேஸ்வரி பதிப்பகம்

செங்காந்தள் புத்தகப் பகுதி

Editorial Board / ஆசிரியர் குழு

முனைவர் P. சுவாதி

காமராஜர் பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி
கே.வெள்ளகுளம்-625 701,
விருதுநகர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முனைவர் P. ஜெயசங்கர்,

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்,
என் பி ஆர் பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி
(தன்னாட்சி)
என்பிஆர் நகர், நத்தம், திண்டுக்கல்.

முனைவர் K.S. புனிதவதி,

உதவி பேராசிரியர், தமிழ் துறை,
ஸ்ரீ மணக்குள விநாயகர் பொறியியல் கல்லூரி,
மதகடிப்பேட்டை, புதுச்சேரி.

முனைவர் த. மகேஸ்வரி,

பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை,
விருதுநகர் – 626001. தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ச. கலைவாணி

தமிழ்ப் பயிற்றுநர்,
அண்ணா பல்கலைக்கழகம் மண்டல வளாகம்,
கோயம்புத்தூர்.

த. அருள்ஜோதி.

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்,

ஸ்ரீ சாய் ரங்கநாதன் பொறியியல் கல்லூரி

தொண்டாமுத்தூர் (வழி), கோயம்புத்தூர் - 641109.

த. பிரகாஷ்,

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்

பூ சா கோ தொழில்நுட்பம் மற்றும் பயன்சார் ஆராய்ச்சிக்

கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்.

ஆசிரியர் குழு பணி விவரம்

இந்த குழு, (எட்டீடோரியல்) நேர்மையான பதிப்பு நெறிமுறைகளின் படி அறிவார்ந்த கட்டுரைகளை நெறிமுறைக் கொள்கைகளுடன் தொகுத்துள்ளது. இது சமர்ப்பித்தல், கருத்துத் திருட்டு சரிபார்ப்பு, திருத்தங்கள், சக மதிப்பாய்வு செயல்முறை, (டபுள் பிளைண்ட்), பெரிய திருத்தங்கள் அல்லது சிறிய திருத்தங்கள், பரிந்துரைகள் மற்றும் திருத்தம், ஏற்பு, மூல கோப்பு தயாரித்தல் மற்றும் இணையதள தயாரிப்பு மற்றும் வெளியீடு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

Editorial Work Flow Details

This Editorial committee curated the scholarly articles with ethical principles according to the norms of the Editorial work flow. It contains of submission, plagiarism check, correction, peer review process, (Double Blind), major corections or minor corrections, suggestions and rectifications, acceptance, copy editing and production and publication online.

மதிப்புரை

முனைவர் ச. அனிதா சோபியா மார்கிரேட் அவர்களது “அகநானூற்றில் முல்லைத்திணை அகமாந்தர்கள்” என்ற கட்டுரையில் முல்லை நில மக்களிடையே நிலவிய ஏறு தழுவல் நிகழ்வு, அது சார்ந்த திருமண முறை, அவர்களது பழக்கவழக்கம், பண்டமாற்று முறை ஆகியவை நேர்த்தியாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. முல்லைத்திணை பாடல்களில், புலவர்கள் தாங்கள் உணர்ந்த உலகியல் உண்மைகளைத் தங்களின் பாடல்வழி வெளிப்படுத்தி இருக்கும் பாங்கினைக் கட்டுரையாளர் சிறப்பாகச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். மேலும், தலைவனின் அன்புள்ளம், அவன் பிற உயிர்களை நேசிக்கும் பாங்கு, அவனின் வீரம், முல்லைத்திணைப் பாடல்வழி விவரித்துள்ளார். அதே போன்று தலைவியின் மாட்சிமை மிக்கப் பெண்மை நலம், தோழியின் ஆற்றுப்படுத்தும் பாங்கு, புலவர்களின் உத்திமுறை ஆகியவற்றைக் கட்டுரையாளர் எடுத்துரைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாக அமைகிறது.

முனைவர் மு. ரா. மஜிதா பர்வின் அவர்கள் படைத்துள்ள “பழந்தமிழரின் வானியல் வல்லாண்மை” என்ற கட்டுரை பழந்தமிழர்களிடம் ஐம்பூதங்கள், பேரண்டம், கோள்கள் குறித்துத் தெளிவான புரிதல்

இருந்திருப்பதைக் கட்டுரையாளர் சிறப்பாக விவரித்துள்ளார். மேலும், ஐம்பூதங்களின் செயல்பாடுகள் அவை ஒன்றை ஒன்று சார்ந்து இயங்கும் முறையினைப் புறநானூறு, பரிபாடல், திருவாசகப் பாடல்கள் வழி நேர்த்தியுடன் நிறுவி இருப்பது பாராட்டத்தக்கதாக அமைகிறது. நட்சத்திரம், ராசி, யுகத்தின் பகுப்பு முறைகள், கோள்களின் சுழற்சி முறை ஆகியவற்றைப் பண்டைய தமிழர்கள் துல்லியமாகக் கணித்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியிருப்பது சிறப்பாக உள்ளது. நீரின் இன்றியமையாமையை வள்ளுவர் மற்றும் சிலப்பதிகார பாடல் வரிகள் மூலம் கட்டுரையாளர் தெளிவுபடுத்தியிருப்பது பாராட்டத்தக்கதாக அமைகின்றது.

வெ. மாரிச்செல்வி அவர்கள் “**சிறுபாணன் பயணம் வழி வெளிப்படும் பண்பாட்டுப் பரவல்**” என்ற தலைப்பில் வழங்கி உள்ள கட்டுரையில் சிறுபாணாற்றுப்படையில் இடம்பெறும் ஓய்மா நாட்டு நல்லியக் கோடானின் வீரம், ஆட்சி சிறப்பு, கொடைத்தன்மை, நாட்டு வளம் ஆகியவை விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், மாவிலங்கை, ஆமூர், எயிற்பட்டினம், எயிற்பட்டினத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணி ஆகியவை தக்க சான்றுகளுடன் பிற ஆய்வாளர்கள் கருத்துக்களுடன் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் ஆமூர், வேலூர், கிடங்கில், மாவிலங்கை இவற்றுக்கான சொற்றொடர் விளக்கம் சிறப்பாக

அமைந்துள்ளது. நல்லியக்கோடான் நாகர் மரபினைச் சார்ந்தவன் என்பதை வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. பாணர்கள் வறுமை நிலையிலும் பிறருக்கு உதவும் பண்பாடு மிக்கவர்கள். இவர்கள் பண்பாட்டு பரவலுக்குப் பாலமாக இருந்துள்ளார்கள். இதற்கு அவர்களுடைய நீண்ட நெடிய பயணம் காரணமாக இருந்திருப்பதையும் மானுடவியல் ஆய்வாளர்களின் சிந்தனைகளுடன் கட்டுரையாளர் நேர்த்தியாக விவரித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாக அமைகிறது.

முனைவர் இரா. ஜீவாராணி அவர்களது “சிறுபாணாற்றுப்படையில் தாவரங்கள்” என்ற கட்டுரையில், தாவரங்கள் குறித்த தொல்காப்பியரின் சிந்தனை, மனிதனுக்கு முன்பே தாவரங்கள் தோன்றிய சூழல், மனித இனத்திற்குத் தாவரங்களின் பங்களிப்பு ஆகியவை சிறப்பாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், சிறுபாணாற்றுப்படையில் இடம் பெறும் ஆறு வகையான தாவரங்கள், அதன் மருத்துவ குணம், சித்த வைத்தியத்தில் அதன் பயன்பாடு ஆகியவற்றைக் கட்டுரையாளர் சிறப்பாகத் தொகுத்துரைத்துள்ளார். பாணர்களின் வறுமை நிலை, முசுண்டைக் கொடியின் சிறப்பு, அக்கொடி மன்னன் மற்றும் மக்கள் பெயரோடு தொடர்புடையதாக இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

அவரைக் கொடி நள்ளிரவில் பூக்கும் தன்மை, மிளகுகொடியின் மருத்துவம், மஞ்சளின் தனித்துவம், காளான்களை ஆம்பி என்ற பெயரில் மக்கள் உணவாகப் பயன்படுத்தி இருக்கும் முறை ஆகியவற்றைத் தக்கச் சான்றுகளுடன் கட்டுரையாளர் சுட்டிக்காட்டியிருப்பது தாவரங்கள் குறித்த புரிதலுக்கு வழிவகுக்கிறது.

முனைவர் பா. ம. ஜெயகலா அவர்களது “தமிழ் குடிகளின் பண்டைய திருவிழாக்கள்” என்ற கட்டுரையில் தமிழர்கள் கொண்டாடி மகிழ்ந்த விழாக்களான இந்திர விழா, ஓணம் விழா, பங்குனி விழா, புனலாட்டு விழா, பொங்கல் விழா ஆகிய விழாக்களின் சிறப்பினையும் மேன்மையையும் தக்கச் சான்றுகளுடன் விவரித்துள்ளார். மேற்காணும் விழாக்கள் விருந்தோம்பல், மனமகிழ்ச்சி, தெய்வங்களுக்கு நேர்த்திக்கடன் என்ற நிலைகளில் இடம்பெற்று இருப்பதை ஆய்வாளர் சங்க இலக்கியப் பாடல் வழி நுட்பமாகச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். உள்ளி விழா என்பது காமன் வழிபாடாக இலக்கியங்களில் இடம்பெற்று இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, இவ்விழாவானது தற்காலத்தில் கொங்கு மண்டலத்தில் மக்கள் ஆடும் ஆட்டத்தோடு ஒப்பிட்டு விவரித்துள்ளார். ஓணம் பண்டிகையின் மகத்துவம், திருமணம் நடைபெற வேண்டி பங்குனி விழா எடுக்கும் தமிழர்களின் மரபு ஆகியவை சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் இது போன்ற நூல்கள் வெளிவருவது பண்டைய தமிழர்களின் தொன்மையான மற்றும் அறிவியல் பூர்வமான வாழ்வியலை தற்கால மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்க வழிவகுக்கிறது. மேலும், இம்முன்னெடுப்பானது பேராசிரியர்களுக்கும் ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் தமிழர்களின் தொன்மை, அறிவியல் சார்ந்த சிந்தனையை அறிந்துகொள்ள வழிவகுக்கிறது. தமிழர்களின் தொன்மை, அறிவியல் சார்ந்த சிந்தனையில் இடம்பெறும் இடர்பாடுகளுக்குத் தீர்வு நோக்கிய புரிதலுக்கு வழிவகுத்து புதிய கோணத்தில் ஆய்வு எல்லையை விரிவுபடுத்தி ஆக்கப்பூர்வமான சிந்தனைக்கு வழிவகுக்கிறது. இம்முயற்சி வெற்றி பெற வாழ்த்துகள்

நன்றி

முனைவர் இரா. ஜெய்சங்கர்

உள்ளடக்கம்

வ. எண்	தலைப்பு	ப. எண்
1.	அகநானூற்றில் முல்லைத்திணை அக மாந்தர்கள் முனைவர் ச. அனிதா சோபியா மார்கிரேட்	1 - 25
2.	பழந்தமிழரின் வானியல் வல்லாண்மை முனைவர் மு. ரா. மஜிதா பர்வின்	26 - 42
3.	சிறுபாணன் பயணம் வழி வெளிப்படும் பண்பாட்டுப் பரவல் வெ. மாரிச்செல்வி	43 - 57
4.	சிறுபாணாற்றுப்படையில் தாவரங்கள் முனைவர் இரா. ஜீவாராணி	58 - 68
5.	தமிழ் குடிகளின் பண்டையத் திருவிழாக்கள் முனைவர் பா.ம. ஜெயகலா	69 - 81

அகநானூற்றில் முல்லைத்திணை அகமாந்தர்கள்

முனைவர் ச. அனிதா சோபியா மார்கிரேட், உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை, கொங்குநாடு கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்.

முன்னுரை

உலகில் செம்மொழிகளாகக் கருதப்படும் மொழிகளில் முதன்மையானது தமிழ். கிரேக்கம், இலத்தீன், சமற்கிருதம், சீனம், ஹீப்ரு போன்ற பிற செம்மொழிகளும் போற்றத்தக்கன. இருப்பினும் தமிழ்மொழியே தனித்துவம் மிக்கது. மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே தரப்படுத்தப்பட்டது. எந்த மொழியிலிருந்தும் கடன் வாங்காத வேர்ச்சொற்களின் வளமுடையது. எக்காலத்தும் உயிர்த்துடிப்புடைய இளமைக்குன்றாத இலக்கிய வளம் கொண்டது.

தமிழ்மொழி உலகிற்கு அளித்தக் கொடைகள் ஏராளம் எனலாம். அந்த வகையில் தொல்காப்பியமும் சங்க இலக்கியமும் பேறுபெற்றுத் திகழ்கின்றன. பண்டைத் தமிழர் வாழ்க்கையை திணையின் அடிப்படையில் பிரித்துக் கொண்டனர். இவர்களின் வாழ்வு அகம், புறம் சார்ந்த வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளங்கியதால் இவற்றைச்

சார்ந்தே சங்க இலக்கியங்கள் தோன்றின. இத்தகைய சூழலில் அகத்தைப் பற்றிக் கூறும் அகநானூற்றில் முல்லைத்திணைப் பாடல்கள் பற்றிச் சுருக்கமாக ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகிறது.

ஐந்நிலம்

பண்டைத்தமிழகத்தில் நிலப்பரப்புகள் 5 பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன.

குறிஞ்சி - மலையும் மலை சார்ந்த நிலமும்
முல்லை - காடும் காடு சார்ந்த நிலமும்
மருதம் - வயலும் வயல் சார்ந்த நிலமும்
நெய்தல் - கடலும் கடல் சார்ந்த நிலமும்
பாலை - முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையில்
திரிந்து வெம்மையுற்ற நிலம்

ஐந்து ஒழுக்கங்கள்

குறிஞ்சி - புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும்
முல்லை - இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும்
மருதம் - ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும்
நெய்தல் - இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும்
பாலை - பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும்

ஐந்திணையுள் முல்லைத்திணை

ஐந்திணையுள் முல்லைத்திணை, இருத்தலையும், அதன் நிமித்தங்களையும் விரித்துரைப்பது. கூடல், பிரிதல், ஊடல், இரங்கல் முதலிய ஒழுக்கங்களுக்கு ஏற்ற

முதற்பொருளும், கருப்பொருள்களும் அமைந்துள்ளது. இருத்தலாகிய உரிப்பொருளுக்கு ஏற்ற முதற் பொருளின் நிலம், காடும் காடு சார்ந்த இடமும், பெரும்பொழுது கார் காலம்.

சிறுபொழுது மாலை

தமிழ் மக்களுடைய நாகரீக வளர்ச்சியில் இம்முல்லை நிலமும் அந்நில வாழ்க்கையும் ஒரு சிறந்த நிலையை அடைந்துள்ளதோடு மருதநில வாழ்க்கைக்கு அஃது அடிப்படையாயும் வேட்டையாடி உணவுண்டு மலைகளில் திரிந்த மக்கள், அங்கு கிடைக்கும் உணவுப் பொருட்கள் போதாமல் மலைகளிலிருந்து காடுகளில் சென்று வாழத் தொடங்கி இருக்கலாம். ஆடு, மாடு, எருமை முதலிய விலங்குகளைப் பழக்கி, அவற்றை வளர்த்து அவை அளிக்கும் பால், தயிர், வெண்ணெய், நெய் முதலியவற்றையும் ஆடு மாடுகளையும் விற்று, ஒவ்வோர் இடையரும் சொத்துடையவராயினர். திருமணங்களும் கற்பு முறையில் நடக்கத் தொடங்கின. மாலைகளாலும், தழைகளாலும் அலங்கரித்த பந்தரின் கீழ் ஆண்களும் பெண்களுமாகிய சுற்றத்தினர் கூடி விருந்துண்ட பின் மக்களை ஈன்ற தாலி தரித்த நான்கு பெண்கள் மணமக்களை முழுக்காட்டிப் புத்தாடை புனைவித்து, அணிகலன்கள் அணிவித்து மணமகனுக்களிப்பர். எண்ணிக்கையற்ற ஆடு, மாடுகளை

வைத்திருக்கும் குடும்பத்தவர்களின் தந்தை செல்வத்தால் அடையக்கூடிய எல்லா முதன்மைகளையும் பெற்றான். பல குடும்பங்களுக்கு அவன் தலைவனவான். கோன்(கோனார்) எனும் இடையரைக் குறிக்கும் சொல்லே அரசனையும் குறிப்பதனால் ஒரு நாட்டிற்குத் தலைவனாயிருக்கும் அரசனின் தலைமை முல்லை நிலத் தலைவனின்றே தோன்றியிருக்கலாம் என்பர் ஆராய்ச்சியாளர். மந்தைகளை மேய்க்கும் இடையரது கோலே. அரசியலைக் குறிக்கும் செங்கோலாகி இருக்கலாம். இவ்விடையர்கள் குறிஞ்சி நில மக்கள் போல் நாடோடிகளாய் இல்லாமல் ஒரே இடத்தில் தங்கி வாழ்க்கையை நடத்தினர்களாதலின் நாகரிகம் வளரலாயிற்று.

அகநானூறு அமைப்பும் நூற்சிறப்பும்

சங்க இலக்கியத்தில் பதினெண் மேல்கணக்கு நூல்களாகத் தொகுக்கப்பட்ட எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு நூல்கள் பொருள் வகையால் அகம், புறம், அகப்புறம் எனப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் அகம் சார்ந்த நூலே அகநானூறாகும். இதற்கு அகம், அகப்பாட்டு, நெடுந்தொகை, பெருந்தொகை நானூறு போன்ற வேறுபெயர்களும் உண்டு. ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு, கலித்தொகை ஆகிய நூல்களில்

பல பாடல்கள் பாலைத் திணையில் பாடப்பட்டுள்ளன. அகநானூற்றில் சரிபாதிப் பாடல்கள், அதாவது இருநூறு பாடல்கள் பாலைத் திணைப் பாடல்கள் ஆகும். இந்நூல் முப்பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவை

1. களிற்றியானை நிரை (1 – 20)

2. மணிமிடை பவளம் (121 – 300)

3. நித்திலக்கோவை (301 – 400)

என்பனவாகும். இப்பகுப்பினை,

“களித்த மும்மதக் களிற்றியானை நிரை

மணியொடு மிடைந்த அணிகினர் பவளம்

மேவிய நித்திலக் கோவை என்றாங்கு

அத்தகு பண்பின் முத்திறமாக

முன்னினர்த் தொடுத்த நன்னெடுந் தொகை”

என்று சிறப்புப் பாயிரம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்நூல் ஆசிரியப்பாவால் ஆன பாடல்களை உடையது. பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாக்களுடன் 401 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. மொத்தம் 145 புலவர்கள் பாடிய பாடல்கள் 13 அடி முதல் 31 அடிவரையுள்ள நெடிய பாடல்களாகும்.

திணையும் பாடலும்

அகநானூற்றைப் பொறுத்தவரை பாடலின் எண்ணைக் கொண்டு இன்ன திணைப்பாடல் எனச் சுட்டிக்காட்ட முடியும். அந்த வகையில் புலவரின்

தொகுப்புத்திறனும் பகுப்புத்திறனும் பாராட்டிற்குரியன.
இதனை,

“ஒன்றுமூன்று ஐந்து என்பதன் பாலை; ஓதாது
நின்றவற்றில் நான்கு நெறிமுல்லை – அன்றியே
ஆறாம் மருதம் அணிநெய்தல் ஐயிரண்டு
கூறாதவை குறிஞ்சிக் கூற்று”

என்னும் வெண்பாப் பாடல் எடுத்துக்காட்டுகிறது. அதன்
திணைப் பகுப்பு விவரம் வருமாறு,

1. 1, 3, 5... 399 – பாலைத்திணைக்கு உரியவை
2. 4, 14, 24... 394 – முல்லைத்திணைக்கு உரியவை
3. 6, 16, 26 396 – மருதத் திணைக்கு உரியவை
4. 10, 20, 30.... 400 – நெய்தல் திணைக்கு உரியவை
5. 2, 8.... 392, 398 – குறிஞ்சித் திணைக்கு உரியவை

எண் அடிப்படையில் அகநானூற்றில் திணைப்
பாடல்களின் மொத்த எண்ணிக்கை பின்வருமாறு,
பாலைத்திணைப் பாடல்கள் – 200, முல்லைத்திணைப்
பாடல்கள் – 40, மருதத்திணைப் பாடல்கள் – 40, நெய்தல்
திணைப்பாடல்கள் – 40, குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்கள் –
80, பாடல்களாகும்.

தொகுத்தவர் – உப்பூரி குடிகிழார் மகனார்
உருத்திரசன்மனார்

தொகுப்பித்தவர் – பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி

பாயிரம் இயற்றியவர் – இடையல நாட்டு மணக்குடியான்
பால்வண்ண தேவனான வில்ல தரையனார்.

கடவுள் வாழ்த்து – பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்.

அகநானூற்றில் முல்லைத்திணை

அகநானூற்றில் உள்ள நாற்பது முல்லைத் திணைப்பாடல்களிலும் நாம் மேற்கூறிய முல்லை ஒழுக்கத்தையும், முல்லை நிலத் தோற்றங்கள் முல்லை, நிலக்கருப்பொருட்கள் முதலியவற்றையும் காணலாம். சங்க கால நடையையும், போக்கையும் ஒட்டியே, இயற்கை நிலை வழுவாமல் தன்மை நவற்சியாக இவ்விளக்கங்களும், உவமைகளும் வருகின்றன. இப்பாடல்களில் வரும் பல துறைகளில் மிகவும் அதிகமாயுள்ளன. “தலைமகன் பாசறைக்கண் நெஞ்சிற்குச் சொல்லுவதும்”, “தேர்பாகற்கு வினைமுற்றி மீளும் தலைமகன் கூறுவதும்”, வினைமுற்றிய தலைமகனது வரவு கண்டு உழையர் சொல்லியதும்” இடையே விரவி வருகின்றன. இன்னும் சில துறைகளும் உள்.

முல்லைத் திணைக்கு முதற்பொருள்கள், “மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்” காரும், மாலையுமாம். காடுகளில் கார்கால மழை பொழிதலும், மேகங்கள் கருக்கொண்டு எழுந்து ஒலித்தலும், மேகம் ஒலிக்க, பெரிய கரிய மயில்கள் தோகை விரித்து ஆடும், கொல்லை உழுவர்.

முல்லை நில மக்கள்

முல்லை நிலத்து மக்களாகிய ஆயர் குறித்து இப்பாடல்களில் பலசெய்திகள் வருகின்றன. காட்டிடத்தே மந்தைகள் பரந்து சென்று மேய, மரநிழலில் தங்கியிருந்து குழல்களில் இனிய பாக்களை இசைத்து ஊதுவர். அவர்களின் குழல்கள் மூங்கில், கொன்றைப்பழம் முதலியவற்றால் ஆனவையாகும். இவர்களில் ஒரு பிரிவினர் புல்லினமாகிய குறும்பாடுகளை வளர்த்துத் திரிபவர். இவர்களே குறும்பர்களென்றும் அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் ஆடுகளையும் மாடுகளையும் அழைக்க வாயை மடித்துச் சீக்கை அடிப்பர். அவர்களுடைய புன் குரம்பைகளின் கால்களில் ஆடுகள் தின்பதற்குத் தழைகள் கட்டப்படிருக்கும்.

தயிர்ப்புள்ளியாகத் தெறித்த வாயையுடைய மோர்ப்பானையைப் பூவார் செய்த சும்மாட்டின் மீது தலையிலே வைத்துக் குறிஞ்சி நிலத்தே போய்க் காலையிலே மோரை விற்க்கும், தாளுருவி அசையும் காதும், பணைத்த தோளும், ஆற்றின் கரு மணல் போன்ற கூந்தலும் நல்ல மாமை நிறமுடைய ஆய்மகள், பறவைகள் துயிலெழுகின்ற வைகறையில் எழுவாள். எழுந்து முடைக்காளானது வெள்ளிய முகைகளை ஒத்த குவிந்த முகிழ்களையுடைய இனிய தயிரைப் புலியானது முழக்கத்தையுடைய மத்தை ஆரவாரிக்கும்படி கடைந்து

வெண்ணெயடுத்து, பின் மோருக்கு விலையாகக் கிடைத்த நெல்லைக் கொண்டு சமைத்த உணவாற் சுற்றத்தாரை ஊட்டுவிப்பாள். அவள் நெய்யை விற்ற விலைக்கு, பாலெருமையும், கரிய எருமை நான்கினையும் வாங்குவாள்.

இடையர் செருப்பைவிடாமற் கிடக்கும் காய்ந்த காலினை உடையர். பசுக்களுக்கு வருத்தம் செய்யும் தடியூன்றிய கையினர். உறிகளைச் சுமந்து செல்லுதலால் தழும்பு மிகுந்த மயிர் செறிந்த தோளினை உடையர். காட்டு மரங்களின் உயர்ந்த கிளைகளிலுள்ளவதும் கொடிகளிலுள்ள பல பூக்கள் கலந்து நெருங்கத் தொகுத்து மாலையினை அணிந்தோர். இவர் பாற்சோறுன்பர். இவர்கள் பசுக்கூட்டத்தோடு காட்டிற் றிறங்கி, தீக்கடைக் கோலால் நெருப்புண்டாக்கி, தீக்கொள்ளியால் துளையிட்ட குழலிடத்தில் பாலை, குறிஞ்சி முதலிய பண்களைப் பாடுவர். இவர்கள் குரம்பைகள் மாரிகாலத்து மேகத்தை ஒப்ப வரகு வைக்கோலால் வேயப்பட்டுள்ளன. இன்னோரன்ன இவர்கள் வாழ்க்கை நிலைகளைச் சங்கத் தொகை நூல்களின் முல்லைப் பாடல்களிலும், முல்லைப்பாட்டு, நெடுநல்வாடை, சிந்தாமணி, பெரும்பாணாற்றுப்படை முதலியவற்றிலும் காணலாம். ஏறுகளைத் தழுவிய இளங்காளையருக்குத் தம் மகளிரை மணம் புரிவிக்கும் முல்லை நில மக்களின் திருமண

வழக்கங்களும், மண முறைகளும் முல்லைக்கலியில் அறியலாம். இந்நூலில் காணும் சில பழக்க வழக்கங்களையும் நோக்குவோம். கோவலர் செங்காரறு மேயும் வலிய நடையுடைய பசுக்களை முல்லை நிலத்தேப் பரப்பி, தாமக்குறிய மலைச்சாரல்களில் பூத்த நறிய பூவைச் சூடுவர்.

குழையமன் முசுண்டை வாலிய மலர
வரிவெண் கோடல் வாங்குதலை வான்பூப்
பெரிய சூடிய கவர்கோர் கோவலர்
எல்லுப்பெய லுழந்த பல்லான் நிரையோடு
நீர்திகழ கண்ணிய நூர்வயிர் (அகம்., பா. 124: 1-5)

திண்காலுறியில் பானையைச் சுமந்து கொண்டு போகின்றவன் தண்டுன்றி நடக்கின்றான். திணைக் கள்ளுண்டு இழுத்துக் கட்டிய வில்லராய் இவர்கள் வேட்டமும் போவதுண்டு (284), மாடுகளை விளித்து வாய்மடித்து சீழ்க்கை அடிப்பர் (394) குழல்வாய் வைத்து ஊதுவர் கோவலர் (354), விரிவும், களம்பழமும், பழுப்புறு விளைகயிறும், வரகுச் சோறும், சேதாவின் வெண்ணையும், பாலடிசிலும், அரிசியோடு ஈயல் பெய்திட்டபுளிச்சோறும் இவர்கள் உண்ணும் உணவுப் பொருட்களில் சில பாலுடையடிசலும் பயிலுவர் (394). கவைத்த கதிரையுடைய திணையும் சோளமும் என்றும்,

கொள்ளும், அவரையும், துவரையும், பயிறும், உழுந்தும் பிறவும் இந்நில மக்கள் பயிர் செய்யும் கூலங்களாம்.

வாழ்க்கை தனிவாழ்க்கை, பொதுவாழ்க்கை என இருவகைப்படும். தனிவாழ்க்கையை அகவாழ்க்கை என்றும், பொதுவாழ்க்கையை புறவாழ்க்கை என்றும் கூறலாம். அகவாழ்க்கையை எடுத்துக் கூறும் இலக்கியம் அகப்பொருள் இலக்கியமாயிற்று. புறவாழ்க்கையை எடுத்துக்கூறும் இலக்கியம் புறப்பொருள் இலக்கியமாயிற்று. இவ்விலக்கியங்கள் பழந்தமிழரின் வாழ்க்கைக் கலையின் சாரத்தை எடுத்துயம்புகின்றன. புறவாழ்க்கையில் பலரையும், அகவாழ்க்கையில் சிலரையும் நாம் சந்திக்கிறோம். அதே போல அக இலக்கியத்தில் பலரைச் சந்திக்கிறோம். அப்பாத்திரங்கள் இலக்கியங்கள் உள்ளவனும் வாழக்கூடியவை. வாழ்ந்து வையகத்திற்கு வழிகாட்டக் கூடியவை.

அகப்பொருள் இலக்கியப் பாத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்பு கொண்டவை. அந்த நுட்பத்தின் உயிர்நிலைக் கொள்கை - உயர்நிலைக் கொள்கை எப்பாத்திரமும் பெயர் சுட்டப் பெறல் கூடாது என்பதாகும்.

மக்கள் நுதலிய அகனைத் திணையும்

சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர் கொளபெ பெறா அர்

(தொல். பொருள். அகத்., 54)

இன்னின்ன பாத்திரங்கள், இன்னின்ன செயல்களை, இன்னின்ன வகையில் செய்தன என்று புலவன் கூறாமல், பாத்திரங்களே தங்கள் செயல்களை வகைப்படுத்தி எடுத்துக்கூறும் வகையில் அமைந்த பாடல்களே சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்களாகும். அஃதாவது ஒவ்வொரு பாடலும் ஒரு பாத்திரத்தின் கூற்றாக திகழ்கிறது. அக்கூற்றின் வழியே அப்பாத்திரத்தின் தன்மையை இயல்பை அறிய முடியும். புலவர்கள் தம்பாடல்களில் தலை காட்டாமல் ஒதுங்கிக் கொண்டாலும் அவர்தம் வாழ்க்கை அனுபவங்கள், உலகியல் உண்மைகள் ஆகியவற்றைத் தம் பாத்திரங்கள் வாயிலாகவே வெளியிட்டனர்.

தனித்தனி கவிதைகளில் உள்ள பாத்திரங்களின் பண்பைத் தொகுத்து ஒவ்வொரு பாத்திரமும் இப்படி இருந்திருக்கக் கூடும் என்றறிதல் சுவைபயப்பதாகும். இவ்வகையில் அகநானூற்றில் இடம் பெறும் முல்லைத்திணைப் பாடல்களில் கூறப்பெறும் பாத்திரங்களின் பண்புநலனைச் சீர்தூக்கி ஆராய்வது இவ்வியலாகும். பொதுவாக அகப்பாடல்கள் பலவற்றின் ஒரு குறிப்பிட்ட பாத்திரமே பலவகையில் இடம் பெறக் காணலாம். எனவே தலைவன் எனில் எல்லாப் பாடல்களும் குறிப்பிட்ட ஒருவனைத் தான் சொல்லுகின்றன எனக் கருதுதல் கூடாது. பல

பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு பாத்திரத்தின் பொதுமைப்பண்புகளை ஆராய்வதன் மூலம் பழந்தமிழ் மக்களின் பொதுமைப்பண்புகளை நாம் அறியலாம்.

தலைவன்

அகநானூற்று முல்லைத் திணையில் கூறப்பட்டுள்ள தலைவன் பாத்திரத்தை நோக்குங்கால் அவன் ஆருயிர்க்கெல்லாம் அன்பு செய்பவனாகவும், தலைவியின் பால் மிகுந்த நேசம் உடையவனாகவும் வினை முடித்தன்று மீளாத வீரனாகவும், தன் வேந்தனது வீரத்தினைப் போற்றும் தன்மை உடையவனாகவும் இருக்கிறான். மொத்தத்தில் அன்பும், வீரமும், மறம் போற்றும் தன்மையும் கொண்டவன் தலைவன்.

ஆருயிர்க்கெல்லாம் அன்பு செய்பவன்

குறித்த கார்ப்பருவத்தில் மீள வேண்டும் எனக் கருதிய தலைவன், தலைவியின் மண நலம் விரும்பி கொய்காவல் புரவி பூட்டிய தேரில் புறப்பட்டுவிட்டான். வரும் வழியிடையே இருக்கும் சோலைகளில் நரம்பின் ஓசை போல் ரீங்காரமிட்டு மலர்ப்படுக்கையில் தங்கும் வண்டினங்களின் கூட்டத்திற்குத் தன் தேரின் மணி ஓசை தடையாகுமோ என எண்ணித் தன் தேர் மணி நாவினைக் கட்டி ஓசையின்றிச் செலுத்தி வருகின்றான்.

பூத்த பொங்காத் துணையொடு வதிந்த

தாதுஉண் பறவை பேதுறல் அஞ்சி

மணிநா ஆர்த்த மாண்வினைத் தேரன்

(அகம்., பா. 4: 10-12)

வினை முடிந்த மீளும் தலைவன் தன் தேர்ப்பாகனை நோக்கி “ தாவிச் செல்லும் தாளச்சீரமைந்த நடையுடைய செருக்கிய குதிரையின், தாவிச் செல்லும் இணையான கால்கள் மெல்ல நடக்கும்படி தாற்றுக் கோலால் குத்துவதைக் கைவிட்டுச் செலுத்துவாயாக! அது எதற்கு என்றால், வாழையின் பெரிய பூவானது மடல்கள் மலர்ந்து உதிர எஞ்சிய குவிந்த மொட்டும் விழ்ந்து விட்ட குலை போன்று முறுக்குடைய கொம்புகளையுடைய கலைமான்களுடன் பெண்மான்கள் இந்த நண்பகலில் ஆசையுடன் புணரும். அப்புணர்ச்சி விரைவாகச் செல்லும் நம் குதிரைகளாலும், தேராலும் உண்டாகும் பேரொலியைக் கேட்டால் நிகழாது. அதுவே காரணமாம்” என்கிறான்.

வாழை வான்பு ஊமுறுபு உதிர்ந்த

ஒழிகுலை அன்ன திரிமருப்பு ஏற்றொரு

கடுமான் தேர்ஒலி கேட்பின்

நடுநாட் கூட்டம் ஆகலும் உண்டே

(அகம்., பா. 134: 9-13)

என்ற இப்பாடல்களின் வாயிலாக தலைவன் ‘ஆருயிர்க்கெல்லாம் அன்பு செய்யும் அருளாளன்’ என்பதை உணரலாம்.

தலைவியின் பால் கொண்ட நேசம்

தலைவன் தலைமகளின் மேல் மிகுந்த காதல் உடையவனாகவும், அவளைப் பிரிந்து வாழ விரும்பாதவனாகவும் உள்ளான். இதனைத் தலைவன் தலைவியை விரைந்து காணுதற் பொருட்டு தேரை வேகமாகச் செலுத்துமாறு தேர்ப்பாகனிடம் கூறும் மொழிகளின் வாயிலாக உணரலாம். தலைவன் தேர்ப்பாகனிடம் தலைவியைப் பற்றிக் கூறும்போதும் தன் நெஞ்சிற்கு உரைப்பானாகச் சிலவற்றைச் சொல்லும் போதும் அவன் தலைவியின் பிரிவுத் துன்பம் குறித்து நினைந்து அவள் வருத்தம் பற்றித் தானும் வருந்தும் இயல்பு உடையவனாக இருக்கின்றான்.

தலைமகன் பாகனிடம் “தலைவியின் நகை முகத்தைக் காணக் காட்டுவழியில் இருள் வருவதற்கு முன், குதிரையின் கடிவாளத்தை ஆராய்ந்து செலுத்துவாயாக!” என்று கூறுகிறான்.

கழல் ஒலி நாவின் தென் மணி கறங்க

நிழல் ஒளிப்பன்ன நிமிர் பரிப் புரவி

வயக்கு உறு கொடிஞ்சி, பொலிய, வள்பு ஆய்ந்து

இயக்குமதி வாழியோ, கையுண்ட வலவ!

பயப்புறு படர்அட வருந்திய

நயப்பு இன் காதலி நகைமுகம் பெறவே

(அகம்., பா. 344: 7-12)

தலைமகன் ‘பாகனே! நாம் மேற்கொண்ட செயல் முடியப் பெற்றோம். இனி நீ என் காதலி இன்பம் அடையவும், பிரிவுத் துயர் அகலவும் மாலைப் பொழுதிலேயே நம்மூரை அடையும்படி நம் தேர்க்குதிரைகளை விரைவாகச் செலுத்துவாயாக!’ என்கிறான். இவற்றின் மூலம் தலைவன் தலைவி மீது கொண்ட காதலையும், அப்பிரிவுத் துயர் துன்பத்திற்குத் தலைவன் தான் இரங்குகின்ற தன்மையையும் அறியலாம்.

வினை முடித்தன்றி மீளாத வீரன்

தலைவன் தலைவியின் பால் கொண்ட அன்பால் அவளைப் பிரிந்து வாழ்தல் என்பதையே துன்பமாக எண்ணுவான். போர்க் காரணமாக அவளைப் பிரிகிறான். ஏனெனில் சங்க காலச் சமுதாயத்தில் காதலும், வீரமும் இருகண்களாகக் கருதப்பட்டு வந்தது என்பது நாம் அறிந்ததே. அவ்வாறு பிரிந்த தலைமகன் தான் மேற்க்கொண்ட வினையை பாதியில் விட்டு காதல் மிகுதி கொண்டாலும் அதன் பொருட்டுத்திரும்பியவன் இல்லை.

வினைமுற்றிய தலைமகன் ஒருவன் தன் தேர்ப்பாகனிடம் தலைவியின் நினைவு கொண்டு ‘வினையைச் செவ்வனே முடித்தோம்; கார்காலமும் வந்துவிட்டது; நின் நல்ல தொழில் திறம் பொருந்திய பெரிய தேரை விரைவாய்ச் செலுத்துவாயாக’ என்று கூறுகின்றான்.

வென்றுஅமர் உழந்த வியன்பெரும் பாசறைச்
சென்று, வினை முடித்தனம் ஆயின், இன்றே
கார்ப்பெயற்கு எதிரிய காண்தரு புறவில்
கணம் கொள் வண்டின் அம்சிறைத் தொழுதி
மணம் கமழ் முல்லை ஆர்ப்ப
உதுக்காண் வந்தன்று பொழுதே வல்விரைந்து
செல்க பாக! (அகம்., பா. 174: 3-9)

தலைவன் ஒருவன் தன் மன்னனுக்குப் பகைவரால் போர்
உண்டாக, அவனுக்குத் துணையாய்த் தலைவியைப்
பிரிந்து சென்றான். அப்பிரிவால் தலைவி
வருந்துகின்றாள். அதைக் கண்ட தோழி, “தலைவன் தான்
மேற்கொண்ட செயலை வெற்றியுறச் செய்த
மேம்பாட்டுடன் மகிழ்ந்து போரில் வல்ல வீரர் தன்
முயற்சியின் வன்மையை வாழ்த்தி வர மீண்டு வருவான்’
என தலைவியை ஆற்றியிருக்கும்படி கூறுகிறாள்.

வினை வலம்படுத்த வென்றியொடு மகிழ் சிறந்து

போர்வல் இளையர் நாள்வலம் வாழ்த்த

(அகம்., பா. 74: 1-2)

இவற்றின் மூலம் தலைவன் முடித்தன்றி மீளாத வீரன்
என்பதை அறியலாம்.

வேந்தனின் வீரம் போற்றும் தன்மை

சங்க காலப் போர்கள் பலவற்றிற்கும்
வீரணர்வும், மறப்புகழில் விருப்பமும் காரணமாய்

இருந்திருக்கின்றன. சங்ககாலம் வீரநிலைக் காலத்திற்குப் பிற்ப்பட்ட காலம் எனினும் வீரநிலைக் காலப் பண்புகள் சங்ககாலத்தில் அறவே அற்றுப் போகவில்லை. வீரநிலைக் காலப் போர்ப்பண்பு, சங்ககாலத்தில் இருந்தமையால் வேந்தன் போர் வீரனாகவும், போரை வழி நடத்திச் செல்பவனாகவும் இருந்திருக்கிறான்' என்பது டாக்டர். கு. வெ. பாலசுப்ரமணியன் அவர்களின் கூற்றாகும். சங்ககாலத்தில் வேந்தர்கள் மிகுந்த வீரம் கொண்டு விளங்கினர். அகநானூற்றில் இடம்பெறும் முல்லைத்திணை வீரனாகிய தலைவன் தன் வேந்தனுடைய வீரம் பற்றிப் பல இடங்களில் கூறுகின்றான்.

வினைவயின் பெயர்க்கும் தானை

புனை தார், வேந்தன் பாசறையேமே!

(அகம்., பா. 84: 14-17)

வேந்தனும் வெம்பகை முரணி, ஏந்துஇலை

விடுகதிர் நெடுவேல் இமைக்கும் பாசறை”

(அகம்., பா. 214: 5-2)

இவற்றின் மூலம் தலைமகன் வேந்தனின் வீரம் போற்றும் தன்மை உடையவன் என்பதை அறிய முடியும்.

தலைவி

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்மை பெற்ற பெருஞ்சிறப்பு எண்ணி மகிழ்தற்குரியதாகும்.

அகப்பாத்திரங்களில் தலைவி சிறப்பிடம் பெற்றிருக்கின்றாள். திருமணத்திற்கு முன்பாக களவியல் வாழ்விலும், திருமணத்திற்கு பின்பு கற்பியல் வாழ்விலும் தனித்த முறையில் தலையாய பண்பு நலன்களைக் கொண்டவளே அகப்பொருட்பாடலில் இடம்பெரும் தலைவி ஆவாள். எல்லா நிலைகளிலும் அன்பு நலம் கனியப் பெற்ற அவள் வாழ்வே தலைவியைத் தன்னிகரற்றவளாக்குகிறது எனலாம்.

மாட்சிமை மிக்க பெண்மை நலம்

அகப்பாடல்களில் பெண்மை மிக உயரிய நிலையில் போற்றப்பட்டது. அப்போற்றுதலுக்கு தலைவி நிலைக்களமாய் அமைந்தவள். அகநானூற்று முல்லைத்திணை குறிக்கும் தலைவியும் அத்திறத்தோளே. அவ்வுண்மையைப் புலப்படுத்தியவன் தலைவனே என்று அறிகையில் உயர்வுச் சிறப்புப் புலனாகும். தலைவின் கற்பு 'கடவுட் கற்பு' என்று போற்றப்படுகிறது.

கடவுட் கற்பொடு குடிக்குவிளக் காகிய

புதல்வன் பயந்த புகழ்மிகு சிறப்பின்

நன்னராட்டி (அகம்., பா. 184: 1-2)

கடவுட் கற்பின் மடவோள் (அகம்., பா. 314: 15)

அகநானூற்று முல்லைத்திணைத் தலைவியின் உயர்பண்பினையே சங்கப் பாவாணர் 'கடவுட் கற்பு' என்று போற்றினார். இக்கருத்து பிற்காலத்தில் வளர்ச்சி

பெற்று கடவுளரையும் பணிகொள்ளும் கற்பாகச் சிலப்பதிகாரத்தில் இடம் பெற்றமையை கண்டு கிறிப்பிடல் இன்பம் பயப்பதாகும்.

தலைவியின் பிரிவாற்றாமை நிலை

தலைவி தலைவனின் மீது கொண்ட மிகுந்த அன்பின் காரணமாக அவனைப் பிரிந்து வாழ்தல் என்பது அவளுக்கு மிகவும் துன்பம் தருவதாக இருந்தது.

தலைவியின் அழகு நலன்

தலைவி தனிச்சிறப்பு மிக்க அழகும், வனப்பும் மிக்கவளாகத் திகழ்ந்தாள். அழகும், வனப்பும் பற்றியச் செய்திகளை நாம் அறிகையில் தலைவியின் பண்பு நலனும் குறிப்பாக வெளிப்படக் காணலாம். தலைவி மாமையின் நிறமொத்த மேனி நிறமுடையள். சின்மெல் லொதுக்கின் மாஅ யோளே (அகம்., பா. 174: 10) எந்நொந்து புலக்குங்கொல் மாஅ யோளே (அகம்., பா. 304: 21) தலைவியின் அழகில் வனப்பைக் கூட்டக் கூந்தல் இன்றியமையாப் பங்கு பெறுகிறது.

தலைவி அழகிய கண்களை உடையவள். இவள் கண்கள் தாமரை மலரை ஒத்தும், குளிர்ந்த தன்மையுடையனவாகவும் உள்ளன.

போதுறழ் கொண்ட உண்கண்

திருநுதற் பசப்பே (அகம்., பா. 354: 13-14)

அரிமதர் மழைக்கண் (அகம்., பா. 114: 14)

இவ்வாறாக அகநானூற்று முல்லைத்திணைத் தலைவி அழகு நலனுடனும், அன்பு நிறைந்தவளாகவும் இருக்கின்றாள்.

தோழி

தோழி தலைமகளோடு நெருங்கிய நட்பினளாக உள்ளாள். ‘இன்றே வருவான்’ என ஆற்றுவிக்கும் தோழியின் இன்சொல்லை பற்றுக் கோடாகக் கொண்டுதான் தலைவி ஆற்றியிருக்கிறாள். அகநானூற்று முல்லைத்திணைத் தோழி தலைவியின் மீது அன்பு கொண்டு நட்பு நிறைந்த நெஞ்சினளாகவும், சொல் திறன் கொண்டும் விளங்குகிறாள்.

தலைவன் களவொழுக்கத்தில் வரைவு காலத்தை நீட்டிக்கும் போது தோழியே தலைவிக்கு துயர் தீர்க்க, தலைவனை வரைவு கடாதலுக்கு வேண்டி அறிவுறுத்திகிறாள். முல்லைத் திணையில் வினைமுற்றி மீண்ட தலைவனிடம் மகிழ்ந்த நிலையில் தோழி பேசுகிறாள். அதனால் திணை நிலைப் பெயராக இல்லாமல் எந்தை, குரிசில், பெரும், தோன்றல் என இவ்வாறு தலைவனின் தலைமையைக் குறிக்கும் சொற்களாலேயே அழைக்கிறாள். தலைவனை மறைமுகமாகக் கடியும் நிலை இத்திணையில் அமையவில்லை.

தோழியின் நட்பு நெஞ்சம்

வினைவயின் பிரிந்து சென்ற தலைவன் தான் குறிப்பிட்டு விட்டுப் போன பருவத்தில் மீண்டு வந்தான். அதனால் மகிழ்ச்சி அடைந்த தோழி, ‘நீ இங்கு வந்தனை, இவ்வாறு வந்தது தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கற்புடன் குடிக்கு விளக்கமான மகனைப் பெற்ற புகழ்மிக்க சிறப்பை உடைய தலைவிக் கே அன்றி எனக்கும் இனிமையைத் தருகின்றது. உன் ஆயுள் சிறப்பதாகுக’ என்று தலைவனை வாழ்த்துகின்றாள். தலைவனின் வரவு கண்டு பெருமகிழ்ச்சி எய்துவது தலைவி மட்டுமின்றி தோழியும் அவ்வாறே மகிழ்கிறாள். இதிலிருந்தே தோழி தலைவி மேல் கொண்ட அன்பும், தன்னையே அவனாக பாவித்து அவள் இன்ப துன்பங்களை தனதாக்க் கருதும் நட்புள்ளத்தை அறியலாம்.

பொருள் தேடச் சென்ற தலைவன் வினைமுற்றி மீண்டும் வந்தனன். அதனால் பெரிதும் மகிழ்ந்த தோழி நல்ல சமயத்தில் வந்தனை. இவ்வாறு வராமல் இருந்திருந்தால் தலைவி இறந்திருப்பாள் என்பது படக் கூறுகிறாள்.

செய்வினை அழிந்த மையல் நெஞ்சின்

துனி கொள் பருவரல் தீர, வந்தோய்!

இனிது செய்தனையால், வாழ்க, நின் கண்ணி!

வேலி சுற்றிய வால் வீ முல்லைப்

பெருந் தார் கமழும் விருந்து ஒலி, கதுப்பின்

இன் நகை இளையோள் கவ்வ

மன்னுக பெரும! நின் மலர்ந்த மார்பே

(அகம்., பா. 314: 16-22)

‘தலைவியின் துன்பம் அகலும் வண்ணம், நீ வந்து சேர்ந்தாய். அதனால் எம் தலைவிக்கு இனியது ஒன்றைச் செய்தாய் ஆவாய். உன் கண்ணி வாழ்க!’ என்று தலைவனிடம் தோழி கூறுகிறாள். இக்கூற்றின் மூலம் தோழி தலைவியிடம் கொண்ட நட்புள்ளத்தை அறியலாம். **தோழியின் சொல்திறன்**

வினைமேற்சென்ற தலைவன் கார்ப்பருவத்தைக் குறித்து, அப்பருவத்தில் மீளுவதாகச் சொல்லிச் சென்றான். முல்லை கொன்றை முதலிய மலர்கள் மலருமாறும். நாடும் காடும் செழிக்குமாறும் கார்ப்பருவம் வந்தது. தலைவன் மீளாமை கண்டு தலைவி வருந்தினாள். எனினும் ஆற்றியிருந்தாள்.

தலைவியின் மனத்துயர் அறிந்த தோழி, தலைவியை நோக்கி ‘ஆய்ந்தொடி அரிவையே! நாம் பார்த்தாற் போல ஒலி செய்யும் தாதுண் பறவையின் மகிழ்விற்குத் தன் தேர் மணி ஓசை இடையூறாகுமோ எனக் கருதி மணிகளின் நாலைக் கட்டித் தேரினைச் செலுத்தி வருகின்றான். அதோ பார். வண்டுகள் கூட்டத்திற்கும் தடை செய்ய விரும்பாத அருளாளன் நம்

தலைவன் மேலும் வண்டுகளின் கூட்டம் தடைபடக் கூடாது எனக் கருதுபவன் தன் கூட்டத்திற்குத் தானே தடையாவானோ?’ எனப் பலவாறு கூறித் தலைவன் தலைவியின் மாண் நலத்தைப் பெரிதும் விரும்புவவன் என்றும், விரைவில் மீளுவன் என்றும் தலைவியின் உணர வைத்தாள்.

உவக்காண் தோன்றும் – குறும் பொறை நாடன்
கறங்கு இசை விழவின் உற்றதைக் குணாது
நெடும் பெருங் குன்றத்து அமன்ற காந்தள்
போது அவிழ் அலரின் நாறும்
ஆய் தொடி அரிவை!- நின் மாண்நலம் படர்ந்தே

(அகம்., பா. 4: 17)

கார்ப்பருவம் வந்துவிட்டது என்பதைச் சான்றுகளுடன் காட்டி வண்டுகளின் இன்பத்திற்கும் இடையூறு செய்ய விரும்பாத அருளாளன் என்றும் சுட்டிக் காட்டித் தலைவியை ஆற்றியிருக்க வற்புறுத்திய தோழியின் சொல்லாற்றல் பாராட்டுக்குரியது. அகநானூற்று முல்லைத் திணைத் தோழி இவ்வாற்றான் சொல் வண்மை மிக்கவளாகவும், தலைவியிடம் அன்பு பாராட்டும் நட்புரிமை உடையவளாகவும் இருக்கிறாள்.

இதுகாறும் அகநானூற்று முல்லைத் திணையில் அமைந்த பாத்திரங்களின் நற்குணநலன்கள் குறித்துக்கண்டோம். இனி இத்திணையில் அமைந்த

இயற்கை வருணனைப் பகுதிகள் அடுத்து வரும் இயலில் காண்போம்.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] மாணிக்கனார், அ. அகநானூறு. வார்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை - 17.
- [2] வித்துவான், எஸ். ஆறுமுகமுதலியார். அகநானூற்றுச் சொற்பொழிவுகள் (முல்லைத்திணை) சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
- [3] ஏசுதாசன், ப.ச. தமிழில் உவமைகள். தரங்கை பப்ளிஷிங் ஹவுஸ், சென்னை.
- [4] டாக்டர்.சோ.ந. கந்தசாமி. இலக்கியச்சோலையிலே. வீரசோழன் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர்.
- [5] டாக்டர். சரளா ராசகோபலான். சங்க இலக்கியத்தில் தோழி. கோமதி அச்சகம், சென்னை.
- [6] டாக்டர். சு. பாலச்சந்திரன். இலக்கியத் திறனாய்வு. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
- [7] டாக்டர். ஈ. கோ. பாஸ்கரதாஸ். அகப்பொருள் பாடல்களில் தலைவி. மூவேந்தர் அச்சகம், சென்னை.

பழந்தமிழரின் வானியல் வல்லாண்மை

முனைவர் மு. ரா. மஜிதா பர்வின், உதவிப்பேராசிரியர், முதுகலை
மற்றும் தமிழாய்வு மையம், ஏ.பி.சி.மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி,
தூத்துக்குடி -2.

முன்னுரை

உலகில் உள்ள தொன்மையான மனித இனங்களில் ஒன்றான தமிழினம், வானியல் ஆராய்ச்சியில் மிக நுட்பமான புலமையைப் பெற்றிருந்தது. விண்வெளி, கோள்கள், சூரியன், சந்திரன், காற்று மண்டலங்கள் முதலியவை இயங்கும் விதத்தையும் கால அளவீட்டையும் துல்லியமாக கண்டறிந்திருந்தனர். காலந்தோறும் வானியல் குறித்த ஆய்வு தொடர்ச்சியாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. சூரியனை ஆய்வு செய்ய ஆதித்யா, சந்திரனை ஆய்வு செய்ய சந்திரயான் என ஒவ்வொரு கோள்களுக்கும் விண்கலன்களை அனுப்பி தமிழர்கள் இன்றைக்கும் விண்வெளியை ஆய்வு செய்து வருகின்றனர். எந்தவிதமான தொழில்நுட்ப சாதனங்களும் அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளும் இல்லாத காலத்தில் பழந்தமிழர்கள் விண்வெளியின் அனைத்து விடயங்களையும் கண்டறிந்து அதன் இயக்கங்களையும் காலநிலையையும் பருவநிலை மாற்றங்களையும்

கண்டறிந்ததோடு காற்று இயம்க்கும் வெளியை விசம்பு என்று கண்டறிந்து கூறியது தமிழினம். இக்கட்டுரையில் வானியல் குறித்த செய்திகளை இலக்கியங்கள் வழி கண்டறிந்து விளக்கப்பட்டுள்ளது.

ஐம்பெரும் பூதங்கள்

சங்கத்தமிழர் ஐம்பெரும் பூதங்களின் தோற்றங்களை வெளிப்படுத்தும்போது பரந்து விரிந்த வானிலிருந்து காற்றும் காற்றிலிருந்து தீயும் தீயிலிருந்து நீரும் நீரிலிருந்து நிலமும் தோன்றியுள்ள அறிவியல் உண்மையை இவ்வுலகிற்கு எடுத்துரைத்தனர்.

விசம்பில் ஊழி ஊழும் செல்லக்

கருவளர் வானத்து இசையிற் றோன்றி

உருவறி வாரா ஒன்றன் ஊழியும்

உந்துவளி கிளர்ந்த ஊழ மூழியும்

செந்தீச் சுடரிய ஊழியும் பனியொடு

தண்பெயல் தலைஇய ஊழியும் அவையிற்று

உண்முறை வெள்ள மூழ்கி ஆர்தருபு

மீண்டும் பீடுயர்பு ஈண்டு அவற்றிற்கும்

உள்ளி டாகிய இருநிலத்து ஊழியும்

(பரி., பா. 2: 4-9)

மண் திணிந்த நிலனும்,

நிலம் ஏந்திய விசம்பும்

விசம்பு தைவரு வளியும்,

வளித் தலைஇய தீயும்

தீ முரணிய நீரும், என்றாங்கு

ஐம்பெரும் பூதத்து இயற்கை (புறம், பா. 2: 1-6)

இப்பாடலடிகள் முறையாகத் தோன்றும் ஊழிக் காலங்களை வெளிப்படுத்துகின்றது. வானம், முதல் ஊழிக் காலத்திலும் காற்று, இரண்டாம் ஊழிக் காலத்திலும் தீ, மூன்றாம் ஊழிக் காலத்திலும் நீர், நான்காம் ஊழிக் காலத்திலும் நிலம், ஐந்தாம் ஊழிக் காலத்திலும் தோன்றியது என்பதை இன்றைய அறிவியல் ஆராய்ச்சியாளர்களும் ஒத்துக் கொள்கின்றனர். அறிவியலின் துணையின்றி அரையங்குல வாழ்வினைக் கூட நகர்த்த முடியாத சூழல் இன்று நிலவுகின்றது. ஆனால் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் 'வான் சிறப்பு' என்னும் அதிகாரத்தை அமைத்துப் பாடியுள்ளமை வியப்பளிக்கிறது.

மண் திணிந்த நிலனும்,

நிலம் ஏந்திய விசும்பும்,

விசம்பு தைவரு வளியும்

வளித் தலைஇய தீயும்,

தீ முரணிய நீரும், என்றாங்கு

ஐம்பெரும் பூதத்து இயற்கை (புறம்., பா. 2)

அணுச்செறிந்த நிலனும், அந்நிலத்தின் ஓங்கிய ஆகாயமும், அவ்வாகாயத்தைத் தடவிவரும் காற்றும், அக்காற்றின்கண் தலைப்பட்டதீயும், அத்தீயோடு மாறுபட்ட நீருமென ஐவகைப்பட்டபெரிய பூதத்தினது தன்மைபோலப் என்று பாடப்பட்டுள்ளது. ஐவகை நிலன்கள் ஒன்றையொன்று சார்ந்து இயங்குகிறது. இவைந்தும் இல்லையெனில் உலகம் இல்லை.

அண்டமே பிண்டம்

‘வானியல் அறிவுக்கு கணக்கிலும் பௌதீகத்திலும் புவியியலிலும் தமிழன் அறிவு மிக்கவனாக இருந்திருக்க வேண்டும். உண்மைதான்! ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலே வாழ்ந்த மணிவாசகர் தான் பாடிய திருவாசகத்திலே திரு அண்டப் பகுதியில் ஒரு கருத்தைச் சொல்வார்.

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பெரும் தன்மை வளப்பெரும் காட்சி
ஒன்றனுக்கு ஒன்று நின்று எழில் பகரின்
நூற்று ஒரு கோடியின் மேல்பட விரிந்தன
இந்நுழை கதிரின் துன் அணுப் புரைய
சிறியவாகப் பெரியோன் தெரியின்

(திருவாசகம், பா. 3:5)

பிரபஞ்சம் உருண்டையாகத்தான் பிறந்துள்ளது. அதிலே நூற்றியொரு கோடிக்கும் அதிகமான கிரகங்களும்

விண்மீன்களும் பூமிகளும் சூரியன்களும் சந்திரன்களும் இறைந்து கிடக்கின்றன.அவை ஒன்றுக்கு ஒன்று தம் ஒளியால் எழில் கொடுக்கின்றன.சூரியனின் துல்லியமான அணுக்கதிர்கள் தாக்குவதால் ஒளியற்ற கிரகங்கள் கூட சிறியதாக மின்னுகின்றன.

மாணிக்கவாசகர் எந்தத் தொலைநோக்கு கருவியைக் கொண்டு இதைப் பார்த்தார்.ராடாரின் உபயோகம் அறியப்படும் முன்னரே தெரிவிக்கப்பட்ட செய்தி இது.அதுவும் பூமி உட்பட எல்லாக் கிரகமுமே உருண்டை என்று ஒரு மந்திரியான மணிவாசகர் சொல்லி விட்டார்.அவை ஒன்றை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளன என்பது ஈர்ப்பு விசையெத்தான் சுட்டுகிறது. அது மட்டுமா நூறு கோடிக்கு மேலே விண்வெளியில் கோள்கள் சிதறிக்கிடக்கின்றன என்று அவர் சொல்லி எத்தனை நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின் அது உண்மைதான் என்கிறது இன்றைய விஞ்ஞானம்.

கோள்கள்

கோள்கள் குறித்தும் அதன் இயக்கங்கள் குறித்தும் பரிபாடல் எடுத்துரைக்கிறது.

விநி கதிர் மதியமொடு, வியல் விசம்பு, புணர்ப்ப,
எரி, சடை, எழில் வேழம், தலையெனக் கீழ்
இருந்து,

தெரு இடைப்படுத்த மூன்று ஒன்பதிற்கு
இருக்கையுள்

உருகெழு வெள்ளி வந்து ஏற்றியல் சேர,
வருடையைப் படிமகன் வாய்ப்ப, பொருள் தெரி
... புந்தி மிதுனம் பொருந்த, புலர் விடியல்
அங்கி உயர் நிற்ப, அந்தணன் பங்குவின்
இல்லத் துணைக்கு உப்பால் எய்த, இறை யமன்
வில்லின் கடை மகரம் மேவ, பாம்பு ஒல்லை
மதியம் மறைய, வரு நாளில் வாய்ந்த
... பொதியில் முனிவன் புரை வரைக் கீறி
மிதுனம் அடைய, விரி கதிர் வேனில்
எதிர் வரவு மாரி இயைக என இவ் ஆற்றால்
புரை கெழு சையம் பொழி மழை தாழ,

நெரிதருஉம் வையைப் புனல். (பரி., பா. 11: 1-15)

வானில் உள்ள இருபத்தேழு நட்சத்திரக்கூட்டங்கள் உள்ளன. இந்த 27 நட்சத்திரக்கூட்டங்களும் 12 இராசி (ஓரை)களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அதன்படி ஒவ்வோர் இராசியிலும் இரண்டே கால் நட்சத்திரக்கூட்டங்கள் $12 \times 2\frac{1}{4} = 27$) உள்ளன. இந்த 12 ராசிகளும் நான்கு ராசிகள் அடங்கிய மூவகை வீதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன:

1. இடப வீதியில் - கன்னி, துலாம், மீனம், மேடம்
என 4 இராசிகள்.

2. மிதுன வீதியில் - தேள், வில்லு, மகரம், கும்பம் என 4 இராசிகள்.

3. மேட வீதியில் - இடபம், மிதுனம், கற்கடகம், சிங்கம் என 4 இராசிகள்.

‘வெள்ளியாகிய சுக்கிரன் இடபத்திலும், செவ்வாய் மேடத்திலும், புதன் மிதுனத்திலும், ஆதித்தன் சிம்மத்திலும், வியாழனாகிய குரு மீனத்திலும், திங்களும் சனியும் இராகுவும் மகரத்திலும், கேது கடகத்திலும் செல்லக்கூடிய, ஆவணித்திங்கள் அவிட்டநாளில், திங்களை இராகு தீண்டுகின்ற சந்திர கிரகணம் நேருமாயின், மழை பெய்யுமென்ற வானியல் விதிப்படி, கோள்கள் கூடியமையால் மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையில் மழைபெய்து வைகை ஆற்றில் வெள்ளம் பாய்ந்தோடியது’ என்பது இப்பாடலின் பொருள்.

இன்றைய காலத்தில் செயற்கைக் கோள்களின் துணையுடன் கூறப்படும் வானிலை அறிக்கைகளே பொய்த்து விடுகையில், அக்காலத்தில் கோள்களில் நிலையைக் கணக்கில் கொண்டு மழை வரும் நாளைத் துல்லியமாகத் தமிழர் கணித்துள்ளனர் என்பது பெரு வியப்பைத் தருகின்றது.

செஞ்ஞாயிற்றுச் செலவு அஞ்ஞாயிற்றுப்
பரிப்பும் பரிப்புச் சூழ்ந்த மண்டிலமும்
வளிதிரிதரு திசையும்

வறிது நிலைஇய காயமும் என்றிவை

சென்று அளந்து அறிந்தார் போல என்றும்

இனைத்தென் போரு முளரே. (புறம்., பா. 30)

வானவியல் அறிஞர் பலர் அக்காலத்தில் வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என்பதற்கு இப்பாடல் சான்றாகின்றது. கருவிகள் ஏதும் இன்றி வானத்தையும் கோள்களையும் அளவீடு செய்யும் ஆற்றல் பெற்றவர்களாக நம் முன்னோர்கள் இருக்கின்றார்கள்.

பொழுதுகள்

நம் முன்னோர்கள் காலத்தை நொடி, நாழிகை, நாள், கிழமை, மாதம், ஆண்டு, ஊழி என்று வானியல் முறைப்படி வரையறை செய்துள்ளனர். 60- நாழிகையை ஒரு நாளாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. பண்டைய வானவியலில் ஒருநாளினை 60 நாழிகையாக பிரித்துள்ளனர். ஒரு நாழிகை என்பது 24 நிமிடங்களைக் குறிப்பதாகும். அதாவது 60 நாளிகை என்பது 1440 நிமிடங்களைக் குறிப்பதாகும். நாம் ஒரு நாளினை 24 மணி நேரமாக பிரித்து இருக்கிறோம். அவ்வாறெனில் ஒரு நாளுக்கு கிடைக்கும் நிமிடங்கள் $24 \times 60 = 1440$ ஆகும்.

ஒரு நாளை வைகறை, காலை, நண்பகல், ஏற்பாடு, மாலை, யாமம் என்று ஆறு சிறுபொழுதுகளாகவும் ஓர் ஆண்டை இளவேனில், முதுவேனில், கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி என்று ஆறுபெரும் பொழுதுகளாகவும்

பிரித்துள்ளனர். இவ்வாறான இந்தக் காலப்பகுப்பு வானியல் பற்றிய அறிவின்றி வகுக்க முடியாததாகும். என <https://paniveli.blogspot.com/> சங்கத் தமிழர் வானியல் அறிவு என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ள செய்தி இங்கு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

வான் மழை

ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த திருவள்ளுவர், திருக்குறள் என்னும் ‘உலகப் பொதுமறை’ நூலில் வான் சிறப்பு என்னும் அத்தியாயத்தில் "நீரின்றியமையாது உலகு" என்று கூறியுள்ளார். வானை இடமாகக் கொண்டு நீர்த்துளிகள் மழையாகப் பொழிவதால் வான் சிறப்பு எனப்பெற்றது. வான் சிறப்பு என்று கூறினாலும் வானின் பயனாக இருக்கின்ற தண்ணீர் என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும். தண்ணீரின்றி உலக இயக்கமில்லை. உயிர் வாழ்தல் இயலாது என்பதனைத் திருவள்ளுவர்,

நீர்இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்

வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு (குறள் - 20)

என்றார். வான் சிறப்பு அதிகாரம் மழையின் பெருமையைக் கூறுகிறது. மழையின் இன்றியமையாமை பற்றியும் மழை இன்மையால் நேரும் இன்னல்கள் பற்றியும் விளக்குகிறது. நிலவளமும் கடல் வளமும் மாந்தரின் மனவளமும் உலக ஒழுங்கமைவும் மழைநீரால்

தான் அமையும் எனச் சொல்லும் அதிகாரம். காணமுடியாத கடவுளின் ஆற்றல் அவனது தன்னருளின் செயலாகிய மழையால் உணரப்படுகிறது என்பதால் கடவுள் வாழ்த்துக்கு அடுத்ததாக வான் சிறப்பு அதிகாரத்தை வைத்துள்ளார் திருவள்ளுவர்.

கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டில் தான் சோதனைகள் மூலம், ‘மழைநீரே ஊற்றுநீருக்கும் ஆற்றுநீருக்கும் ஆதாரம்’ எனப் பிரான்ஸ் நாட்டினர் கண்டறிந்து நிரூபித்தனர். ‘அப்பொழுது தான் நீரின்றி அமையாது உலகு எனின், அந்த நீரும் மழையின்றி அமையாது’ என்பது நிரூபணமானது. இவ்வுண்மையினை 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த திருவள்ளுவர், திருக்குறளில் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தாவரங்கள் உள்பட எல்லா உயிரினங்களின் உடல் எடையிலும் முக்கால் பங்கிற்கு மேல் தண்ணீர் இருக்கிறது. இந்தப் பூமியில் தண்ணீர் இல்லாத இடமே இல்லை. நம்மைச் சுற்றி உள்ள காற்றிலும் நம்மைச் சுமந்து நிற்கும் மண்ணிலும் தண்ணீர் உள்ளது. இந்தப் பூமி, ‘நீர்க்கோளம்’ என்று அழைக்கப்படுகிறது. சூரிய வெப்பத்தால் கடல் நீர், ஆவியாக மாறி, காற்றில் கலந்து மேல் சென்று மேகங்களாகத் திரண்டு தூய்மையான மழைநீரைப் பொழிகிறது. அத்தோடு நின்று விடாமல் அந்த நீர் திரும்பவும் நீராவியாகி மழையையும்

தண்ணீரையும் சுழற்சி முறையில் பெறுகிறோம். கரிக்கும் கடல் தந்த மேகத் துளிகளில், ‘ஒரு துளி நீரிலும் உப்பில்லை’ என்பது இறைவன் உலகிற்கு அளித்த வரப்பிரசாதம்.

உயிர் காக்கும் அமிர்தம்

உயிரினங்களுக்குத் தண்ணீர் மிகவும் முக்கியமானது. தண்ணீர் இல்லாவிட்டால் இந்தப் பூமியில் உயிரினங்கள் தோன்றி இருக்க முடியாது. ஒவ்வொரு உயிரினமும் நீரால் படைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைத் திருக்குரான் தெளிவுபடுத்துகிறது.

இறைவனே! உங்களுக்காகப் பூமியை விரிப்பாகவும் வானத்தை விதானமாகவும் அமைத்து, வானத்தினின்றும் மழை பொழியச் செய்து, அதனின்றி உங்கள் உணவிற்காகக் கனி வர்க்கங்களை வெளிவரச் செய்கிறான். (இந்த உண்மைகளையெல்லாம்) நீங்கள் அறிந்து கொண்டே இருக்கும் நிலையில் அல்லாஹ்வுக்கு இணைகளை ஏற்படுத்தாதீர்கள் (திருக்குரான், 2.22)

என்று அல்லாஹ், திருக்குரானில் கூறியிருக்கிறார்.

நிச்சயமாக! நாமே வறண்ட பூமியின் பக்கம் மழையின் மேகத்தை ஓட்டி (பொழியச் செய்து) அதன் மூலம் இவர்களும் இவர்களுடைய (ஆடு,

மாடு, ஒட்டகம்) ஆகிய கால்நடைகளும் புசிக்கக் கூடிய பயிர்களையும் வெளிப்படுத்துகிறோம்.

(திருக்குரான், 32:27)

எல்லா உயிரினங்களையும் அல்லாஹ் நீரில் இருந்து படைத்துள்ளான். அவற்றில் தன் வயிற்றின் மீது நடப்பவையும் உண்டு. அவற்றில் இரு கால்களால் நடப்பவையும் உண்டு. அவற்றில் நான்கு (கால்)களைக் கொண்டும் நடப்பவையும் உண்டு. தான் நாடியதை அல்லாஹ் படைக்கிறான். (திருக்குரான், 24:45)

என திருக்குரான் வசனம் நீரே அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் ஆதாரம் எனக் கூறுகின்றது. உலகின் அனைத்துப் பொருள்களிலும் நீர் கலந்திருக்கிறது. நீர் கலவாத – நீர் இல்லாத இடமில்லை. தண்ணீர் ஊடுருவி நிற்காதப் பொருளுமில்லை. மனித உடம்பில் 70 சதவிகிதம் தண்ணீர் இருக்கிறது. இந்தத் தண்ணீர் உயிர்நிலை வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது.

பூமண்டலத்தில் தட்பவெப்ப நிலைகளைப் பாதுகாக்கவும் தண்ணீர் பயன்படுகிறது. தண்ணீர் உணவாகவும் பிற உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் சாதனமாகவும் மருந்தாகவும் பயன்படுகிறது. மேலும் அழுக்குகளை நீக்கித் தூய்மை செய்வதற்குத் தண்ணீரே பயன்படுகிறது. இந்த உலகம் தண்ணீர்

மயமானது. நிலம் பசுமை போர்த்தியதாக இருக்க வேண்டும். அங்ஙனம் நிலம் பசுமை தாங்கி விளங்குவது நிலத்திற்கும் உயிர்க் குலத்திற்கும் நல்லது. நிலமகள் பசுமைக்கோலம் பூண்டு விளங்க வேண்டுமானால் வான் நின்று மழை பொழிய வேண்டும்.

மழையின் சிறப்பு

திருமந்திரத்தில் வான் சிறப்பு எனும் பகுதியில் மழையின் சிறப்பினைத் திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். மாந்தர் வாழ்வில் ஒழுக்கம் நிலை பெறுவதற்கு உலகில் முதலில் வேண்டுவது மழை என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

அமுதாறு மாமழை நீரத னாலே

அமுதாறும் பன்மரம் பார்மிசை தோன்றும்

கமுகூறு தெங்கு கரும்பொடு வாழை

அமுதாறும் காஞ்சிரை ஆங்கதுவாமே

(திருமந்திரம், பா. 17: 1)

என்று திருமந்திரம் குறிப்பிடுகிறது. வற்றாத அமுத ஊற்றுப் போலச் சுரந்து பொழிகின்ற மழை நீரால் உயிர்களுக்குப் பலன் தருகின்ற பல மரங்கள் இயற்கையாக நிலத்தில் தோன்றி வளர்கின்றன. அவை உலக உயிர்கள் வாழ்வதற்கு வேண்டும் நிலையான உணவு முதலான பல நன்மைகளை அளிக்கின்றன. உலகில் உயிர்கள் வாழ உயிர்க்காற்றைக் கொடுத்துக் கரியமில் காற்றினைப் போக்குகின்றன. உலகம் வெப்பம்

அடைவதிலிருந்து நம்மைக் காக்கின்றன. உண்ணும் உணவாக நின்று உதவும் மழை, உண்ணும் உணவினைத் தரும் பல மரங்களும் பயிர்களும் வளர்வதற்குத் துணை நிற்கின்றன என்கிறார் திருமூலர்.

உணவை உற்பத்தி செய்வதற்குத் தண்ணீர் உதவுகிறது. அதே நேரத்தில் அந்தத் தண்ணீர் உணவாகவும் இருக்கிறது. தண்ணீருக்கென்று தனியாக நிறம் கிடையாது; சுவை கிடையாது; மணம் கிடையாது. அது சேரும் பொருளுக்கேற்ப நிறத்தையும் சுவையையும் மணத்தையும் கொடுக்கும்.

மழையின் வகைகள்

ஆலி - மழைத்துளி, சோனை - விடா மழை, தூறல் - சிறிய மழை, சாரல் - மலையில் பட்டு விழும் மழை, அடைமழை - ஐப்பசி மாதம் அடை மழை பெய்யும்; அடைச்ச கதவு திறக்காதபடி அடை மழை பெய்யும்.; கார்த்திகை மாதம் கன மழை பெய்யும் என்று பழமொழிகள் கூறுகின்றன. அந்தக் காலத்தில் நாள் முழுவதும் தொடர்ந்து மழை பெய்து கொண்டே இருந்திருக்கிறது. இப்படிப் பெய்யும் மழையைத்தான் அடை மழை அல்லது அடைத்த கதவு திறக்காத மழை என்று கூறுகின்றார்கள். கனமழை - அளவில் பெரிய துளிகள் உள்ள மழை, மாரி - மாரி இல்லையேல் காரியம் இல்லை என்பது பழமொழி. மாரி என்ற சொல் மழையைக்

குறிக்கிறது. மாரி என்ற சொல் காளி என்ற தெய்வத்தைக் குறிக்கவும் பயன்படுத்துகின்றார்கள். மழையையே தெய்வமாகப் பாவித்த ஆதி மனிதனின் அடையாளமாகத் தான் மாரி என்ற சொல் மழையையும் கடவுளையும் குறிக்கிறது.

ஆலங்கட்டி மழை - பனிக்கட்டிகள், மழையுடனோ அல்லது தனியாகவோ வானில் இருந்து விழுதல் பனி மழை அல்லது ஆலங்கட்டி மழை என்று அழைக்கப்படும். இவ்வாறு பனி மழை பெய்யக்காரணமாக இருப்பதற்கு "சூடோமோனாஸ் சிரஞ்சி" என்ற பனித்துகள்களை உண்டாக்கும் பாக்டீரியாவும் ஒரு காரணமாகும். பனிமழை - பனி மழையாகப் பொழிவது. இது பொதுவாக இமயமலை போன்ற சிகரங்களில் காணப்படும். ஆழிமழை - ஆழி என்றால் கடல். இது கடலில் பொழியும் இடைவிடாத மா மழையைக் குறிக்கும். துளி - மழையில்லாவிடில் துன்பமுறும் உலகத்தைப் போல் அருள் இல்லாத அரசினால் குடிமக்கள் தொல்லைப்படுவார்கள். திருவள்ளுவர் மழையைத் 'துளி' என்று அழைக்கின்றனர். துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்றற்றே வேந்தன், அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு என்கின்றது திருக்குறள். பெய் - நீதி வழுவாமல் ஓர் அரசு நாட்டில் இருக்குமேயானால் அது, காலத்தில் தவறாமல் பெய்யும் மழையினால் வளமான விளைச்சல்

கிடைப்பதற்கு ஒப்பானதாகும். இதில் மழையைப் பெய் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

புயல் - புயல் என்பது காற்றுடன் வரும் மழையைக் குறிக்கும். இதை குறைவில்லாத மழை என்று வள்ளுவர் தருகின்றார். ஏரின் உழாஅர் உழவர் புயல் என்னும் வாரி வளங்குன்றிக் கால் (குறள்). மழை என்னும் வருவாய் வளம் குன்றிவிட்டால், உழவுத் தொழில் குன்றி விடும். மழைதான் அனைத்திற்கும் ஆதாரமாகத் திகழ்கின்றது. மனித வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதது நீர். மனிதன் மட்டுமல்ல நீர் இல்லாமல் எந்த உயிரினமும் உயிர்வாழ முடியாது. இறைவனின் அருட்பெருங் கொடைகளுள் ஒன்று மழைநீர். அதன் பயணமும் பயனும் நீண்டது.

முடிவுரை

அறிவியல் துறை பெருவளர்ச்சி கண்டிருக்கும் இக்காலத்தில் வானவியற் பற்றிய ஆராய்வுகளுக்குப் பல்வேறு தொழில்நுட்பங்கள் உதவுகின்றன. தொழில் நுட்பக் கருவிகள் எதுவும் இல்லாத அக்காலத்தில் விசும்பில் சுழன்று கொண்டிருக்கும். ஐம்பெரும் பூதங்களின் இயக்கம் அறிந்து கோள்களின் வகையறிந்து, அவற்றின் இயக்கங்களை அறிதியிட்டு, அவை உயிர்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் மாற்றங்களை நம் முன்னோர் கணித்திருக்கின்றனர். ஐரோப்பிய நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட வானியல் பற்றிய

ஆராய்ச்சிகளுக்குப் பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழரது வானியல் அறிவும் அதுசார்ந்த வாழ்க்கை முறையையும் அமைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்து காட்டியவர்கள் தமிழர்கள் என்பது உலக வரலாற்றில் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] சந்திரசேகரன், இரா. சங்க இலக்கியத்தில் பழந்தமிழரின் சூழல்காப்புணர்வு. ஹனி கோல்டு பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர், 2011.
- [2] தஃப்சீர் இப்னு கஸீரின் (மொ.ஆ). திருக்குரான் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு. ரஹ்மத் பதிப்பகம், 2022.
- [3] புலியூர் கேசிகன். புறநானூறு மூலமும் உரையும். சாரதா பதிப்பகம், சென்னை-14, 2019.
- [4] புலியூர் கேசிகன். பரிபாடல். சாரதா பதிப்பகம், சென்னை-14., 2015.
- [5] புலியூர் கேசிகன். சங்க இலக்கியம் மூலமும் உரையும். சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2004.
- [6] ஞா.மாணிக்கவாசகன். திருமூலர் திருமந்திரம். 18, பவளக்காரத் தெரு, சென்னை-1, 2013.
- [7] மு. வரதராசனார். திருக்குறள் தெளிவுரை. பாரி நிலையம், சென்னை-18, 2014.

சிறுபாணன் பயணம் வழி வெளிப்படும் பண்பாட்டுப் பரவல்

வெ. மாரிச்செல்வி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

பதிவு எண்: 22212014022007, முதுகலை மற்றும்

தமிழாய்வு மையம், ஏ.பி.சி.மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி, தூத்துக்குடி-2,

மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி -12.

முனைவர் அ. விஜயலட்சுமி, உதவிப் பேராசிரியர், முதுகலை மற்றும்

தமிழாய்வு மையம், ஏ.பி.சி.மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி, தூத்துக்குடி-2.

முன்னுரை

தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட மக்கள் வாழும் பெரும் நிலப்பகுதி தமிழகமாகும். இத்தமிழ் நாட்டைப் பழங்காலத்தில் சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்களும் குறுநில வேந்தர்களும் ஆட்சி செய்து வந்தனர். இவர்கள் தமது ஆற்றலுக்கும் வீரத்துக்கும் ஏற்ப போரிட்டு அவரவர் ஆட்சி நிலங்களை விரிவுபடுத்தினர். இவர்களது நகரங்கள் செழுமையினையும் சிறப்பினையும் பெற்றிருந்தன. இவ்வகையில் நல்லியக் கோடனின் நாட்டுக்கு செல்வதற்கு சிறுபாணன் கடந்து சென்ற பெருவழியினை ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

சிறுபாணன் குறிப்பிடும் திணைகள்

மக்களின் வசிப்பிடங்கள் ஊர்கள் என்ற பொதுப் பெயரால் அறியப்படுகின்றன. ஊர்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும்

ஒவ்வொரு வரலாறும் சிறப்பும் இருக்கும். ஊர்கள் மக்களின் முகவரிகளாகச் சங்க காலம் முதலே குறிப்பிடப்படும் வேந்தன் அமைந்திருந்தன. சிறுபாணாற்றுப்படையில் ஓய்மா நாட்டு நல்லியக் கோடனின் வரலாற்றுச் சிறப்பினைக் கூறுங்கால் எயிற்பட்டினம், மாவிலங்கை, ஆமூர், வேலூர் ஆகிய ஊர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவற்றில் மாவிலங்கை குறிஞ்சி நிலமாகவும், எயிற்பட்டினம் நெய்தல் நிலமாகவும், ஆமூர் மருத நிலமாகவும், வேலூர் முல்லை நிலமாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

எயிற்பட்டினம்

சங்ககாலம் முதல் கடல்வழியாக வாணிகம் நடைபெற்றுள்ளது. இதனை, பட்டினப்பாலை

யவனர் தந்த வினைமான் நன்கலம்

பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்

(அகம், பா. 149: 9-10)

என்னும் வரிகள் இதனைப் புலப்படுத்தும். கடல் வாணிகம் அதிகமாக நடைபெறுவதற்கு பல துறைமுகங்கள் இருந்தன. பெரும்பாலும் ஆறுகள் கடலில் கலக்கும் இடத்தில் துறைமுகப் பட்டினங்கள், அமைந்திருந்தன. சங்க காலத்தில் தொண்டை நாட்டில் முக்கியமான துறைமுகப்பட்டினமாக எயிற்பட்டினம் இருந்தது. இதன் மற்றொரு பெயர் 'சோபட்டினம்' என்பது

ஆகும் (பழங்காலத் தமிழர் வாணிகம், மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி, ப.82). 'எயில்' என்பதற்கும் 'சோ' என்பதற்கும் 'மதில்' என்பது பொருளாகும். இந்தத் துறைமுகப்பட்டினத்தைச் சூழ்ந்து மதில் இருந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது. பிற்காலத்தில் 'மரக்காணம்' என்னும் பெயரினைப் பெற்றது. பெரிப்ளூஸ் என்னும் கிரேக்க மொழி நூல் இந்தப் பட்டினத்தை 'சோபட்மா' என்று கூறுகிறது. (பழங்காலத் தமிழர் வாணிகம், மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி, ப. 82)

சிறுபாணாற்றுப்படையில்,

மணி நீர் வைப்பு மதிலொடு பெயரிய

பனிநீர்ப் படுவிற்பட்டினம்...

(சிறுபாணாற்று, பா. 152-153)

இவ்வரிகளில் இப்பட்டினம் பற்றி கூறப்படுகிறது.

ஒங்கு நிலை ஒட்டகம் துயில் மடிந்தன்ன

வீங்கு திரை கொணர்ந்த விறை மாலிறகு

(சிறுபாணாற்று, பா. 154-155)

என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதன் வழி, இங்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருள்களில் ஒன்று விரை மரம் (அகில் கட்டை) என்று அறியமுடிகிறது. இம்மரம் கடலின் வழி சாவக நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டது. முடிச்சு உள்ள அகில் மரக்கட்டை படுத்துத் தூங்கும் ஒட்டகம் போன்ற உருவம் உடையதாய் இருந்தது என்று

கூறுகின்றனர். இதைப் போன்றதொரு செய்தியைப் பெரும்பாணாற்றுப்படையில் உருத்திரன் கண்ணனார் கூறுகிறார்.

வாலு னைப்புறவியொடு வடவளம் தருஉம்
நாவாய் சூழ்ந்த நளிநீர் படைப்பை
மாடமோங்கிய மணல் மலி மருகில்
பரதர் மலித்த பல்வேறு தெருவில்

(பெரும்பாணாற்று, பா. 320-323)

என்ற பாடலில் எயிற்பட்டினத் துறைமுகத்தில் நாவாய்களில் குதிரைகளும், வடநாட்டு பொருள்களும் வந்து இறங்கின என்று கூறுகிறார். வடவளம் என்பது வடநாட்டு பொருட்கள் ஆகும். பரதர் என்பது வணிகர்களைக் குறிக்கும் சொல்லாகும்.

பரதர் மலிந்த தெருக்கள் என்பது கப்பல் வாணிபம் சிறந்து விளங்குவதற்கான சான்றாதாரம் ஆகும். எயிற்பட்டினத்தில் கலங்கரை விளக்கம் இருந்தது என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை பாடலின் வழி அறிய முடிகிறது.

விண்பொர நிவந்த வேயா மாடத்து
இரவின் மாட்டிய இலங்குசுடர் ஞெகிலி
உரவுநீர் அழுவத்து ஓடுகலம் கரையும் துறை

(பெரும்பாணாற்று, பா. 346-348)

வானளவு உயர்ந்த மாடத்தின் சுண்ணம் பூசப்படாத மாடத்தில் இரவின் மாட்டப்பட்ட ஒளிரும் சுடர்

ஏற்றப்பட்டிருக்கும். அது கரையினை காட்டுவதாக அமைந்திருந்தது. காவிரிபூம்பட்டினம் துறைமுகத்திலும் கலங்கரை விளக்கு நிலையம் கட்டப்பட்டு இருந்ததை சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் காட்டுகிறார். இலங்குநீர் வரைப்பில் கலங்கரை விளக்கம் (சிலம்பு. க. கா., 141) என்று கூறுகிறார். இதற்கு பொருளாக அடியார்க்கு நல்லார் நிலை அறியாது ஓடும் கலங்கரை அழைக்கிற விளக்கம் என்று விளக்கம் தருகிறார். (சிலம்பு, அடியார்க்கு நல்லார் உரை) கலங்கரை விளக்கு என்பதற்கு 'மாடவெள்ளாரி' என்ற பெயரினை மருதனிளநாகனார் அகம்., பா. 255ல் கூறுகிறார். அகில் என்பது மரத்தின் கட்டை. இது கோவில்களில் தெய்வங்களுக்கு நறுமணம் புகைக்கவும், மகளிர் கூந்தலுக்கு புகைத்து மணமேற்றவும் உபயோகப்பட்டது. அகில் மரங்கள் தமிழ்நாட்டில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் இருந்துள்ளன. (பழங்காலத் தமிழர் வாணிகம், ப. 98). எனினும், சாவக நாட்டில் உள்ள மரங்கள் சிறப்பு வாய்ந்தவையாகக் கருதப்பட்டன.

வேலூர்

வேலூர் என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை குறிப்பிடும் இரண்டாவது. இது எயிற்பட்டினத்திலிருந்து கிடங்கிலுக்குச் செல்லும் ஊர் ஆகும். வழியில் முல்லை நிலத்திற்கு அப்பால் அமைந்துள்ளதாக சிறுபாணாற்றுப்

படை பதிவு செய்கிறது. இவ்வூரில் உள்ள அகழியில் பூத்திருந்தப் பூவினை எடுத்து தன் பகைவர்களை எதிர்த்து நல்லியக்கோடன் வெற்றி அடைய வேண்டும் என்று நினைத்து எறிந்ததால் 'வேலூர்' என பெயர் பெற்றதாகச் செய்தி அமைந்துள்ளது.

விறல் வேல் நுதியின் பூத்த கேணி

விறல்வேல் வென்றி, வேலூர் எய்தின்

உறுவெயிற் குலைஇய உருப்பவர் குரம்பை

(சிறுபாணாற்று, பா. 172-174)

எயிற்பட்டினத்திலிருந்து தென்மேற்கே நெடு வழியே சென்றான் பாணன்.

வேலூர், தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் இருந்து திண்டிவனம் தாலுகாவில் கிடங்கிலுக்கும் எயிற்பட்டினத்திற்கும் இடையில் இப்போது குக்கிராமமாக உள்ளது. (சிறுபாணன் சென்ற நெடுவழி, ப. 5)

இந்த வேலூரின் தலைவன் 'ஓய்மா நாட்டு வேலூர் உடையான்' என்று ஒரு சாசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. south indian inscription,

The records a similar gift of 90 sheep left incharge of the servants of people of thirumaraikkaadu a devadana in umbala - nadu,for burning a perpetual lamp in the temple with an ulakku of ghee daily, by vellur in oima nadu (South Indian Inscription, Vol XIII, No: 25)

ஓய்மாவில் உள்ள வேலூரைச் சேர்ந்த ஒருவர் கம்பள நாட்டில் உள்ள தேவதானமான திருமறைக்காடு கோயிலில் தினமும் ஒரு உலக்கை நெய்யில் தீபம் ஏற்றி வைப்பதற்காக 90ஆடுகளைத் திருமறைக்காடு கோயிலின் பொறுப்பாளர்களுக்குப் பரிசாக அளித்ததைப் பதிவு செய்கிறது.

வேலூர் மரக்காணத்திற்கு தென்மேற்கில் உள்ளது. இது 'உப்புவேலூர்' எனப்படுகிறது. (பத்துப்பாட்டு ஆய்வுக்கோவை, ப. 225)

எயிற்பட்டினத்திற்கு தென்மேற்கில் ஏறத்தாழ 12 கல் தொலைவில் வேலூர் உள்ளது. (பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, ப. 393)

சோழர் காலத்தில் கி.பி 10 - 13 - ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வேலூரை அடுத்து காடுகள் இருந்தன என்றும் அக்காடுகளில் வேட்டையாடப்பட்டது என்றும் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன.

ஆழார்

ஆழார் என்னும் ஊரானது மருதநிலத்தின் நடுவில் அமைந்திருந்தது. அவ்வூரில் அந்தணர்கள் மிகுதியாய் இருந்தனர். அவ்வூரைச் சுற்றிலும், மதிலும் அரிய காவலையுடைய அகழியும் இருந்தது. வேலூரிலிருந்து கிடங்கிலை நோக்கிச் செல்லும் வழியில் 'ஆழார்' இருப்பதாக சிறுபாணன் குறிப்பிடுகிறான்.

வேலாருக்கும் ஆமூருக்கும் இடையில் மருத நிலம் உள்ளது. 'ஆமூர்' என்னும் ஊர் ஒன்று இல்லை. வேலாருக்கு மேற்கில் கொண்டாமூரும் வடமேற்கில் சிற்றாமூர், நல்லாமூர் என்னும் ஊர்களும் உள்ளன. (பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, ப. 56)

நல்லாமூர் கிடங்கிலுக்குத் தெற்கில் ஆறுகல் தொலைவில் உள்ளது. ஆமூர் வரை நாட்டு வளப்பம் கூறிய புலவர், ஆமூரைப் பற்றி பேசியதற்கு பிறகு, ஆமூருக்கும் கிடங்கிலுக்கும் இடைப்பட்ட நிலத்தைப் பற்றி எதுவும் கூறாமையால் ஆமூர் கிடங்கிலுக்கு அண்மையில் உள்ளது என்பது புலனாகிறது. இதனை,

மருதம் சான்ற மருதத் தண்பனை
அந்தணர் அருகா அருங்கடி வியல்நகர்
அம்தண் கிடங்கின் அவன் ஆமூர்

(சிறுபாணாற்று, பா. 186-188)

செந்தண்மை பூண்ட அந்தணர் சுருங்காத நகரம் ஆமூர் என்று சிறுபாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.

கிடங்கில்

கிடங்கில் என்பது ஓய்மானாட்டு தலைநகரமாகும்.

இது மிகப் பழமையான ஊர்.

இன்று உள்ள திண்டிவனம் நகரில் உந்துவண்டி நிலையத்தை அடுத்து ஒரு சிவன்கோவில்

உள்ளதாகவும், அக்கோவில் என்றும் கல்வெட்டுகள் ஓய்நாட்டுக் கிடக்கை நாட்டு கிடங்கில்' குறிப்பிடுவதாகவும், அது அதி இராசேந்திரன் காலத்தில் கிடங்கில் ஆன இராசேந்திர சோழ நல்லூர் என்றும் வழங்கப்பட்டது என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும். (முனைவர் க. திருநாவுக்கரசு, பத்துப்பாட்டு ஆய்வுக்கோவை, ப. 226)

என்று திருநாவுக்கரசு கூறுகிறார். இன்று கிடங்கில் என்று சொல்லப்படும் இடத்திற்கு வடக்கில் திண்டிசுவரம்' அல்லது 'திண்டரிவனம்' எனப் பெயர் பெற்ற சிவன் கோயில் உண்டு. இக்கோயில் கல்வெட்டில் 'ஓய்மானாட்டு கிடக்கை நாட்டுக் கிடங்கிலான இராசேந்திர சோழ நல்லூர்த் திண்டிசுவரம்' என்று குறித்துள்ளனர். இது கிபி மூன்றாம் நூற்றாண்டில் நல்லியக்கோடனது தலைநகராகும். ஆமூரில் இருந்து புறப்பட்டு மேற்கே நெடு வழியில் சென்று கடைசியில் நல்லியக்கோடனது 'கிடங்கில்' என்னும் ஊரினை அடையலாம் என்கிறது சிறுபாணாற்றுப்படை.

அண்ணல் யானை அருவிதுகள் அவிப்ப
நீநுடங்கு தெருவினவன் சாரயர் மூதூர்
சேய்த்தும் அன்று சிறிநணியதுவே

(சிறுபாணாற்று, பா. 200-203)

கிடங்கில் இன்றும் இதே பெயருடன் வழங்கப்படுகிறது.

நல்லியக்கோடனின் அரண்மனை இருந்த பகுதி இது எனக் கருதப்படுகின்றது. எனினும், மூதூர் என்ற நகரமே கிடங்கில் என்று வழங்கப்பட்டு இருக்கலாம் என்றும் கூறப்படுகிறது. (முனைவர் சோ. முத்துச்செல்வன், பத்துப்பாட்டு ஆய்வுக்கோவை, ப. 326)

என்கிறார் முத்து தமிழ்ச்செல்வன்.

கிடங்கில் என்னும் ஊரிலிருந்து மரக்காணத்திற்கு (எயில்பட்டினத்திற்கு) செல்லும் நேர்வழி ஒன்று இப்போது காணப்படுகிறது. இவ்வழி சிறுபாணாற்றுப்படை காலத்தில் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. இது பிற்காலத்தில் அமைந்த வழியாக இருக்கலாம். (பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, ப. 13)

இச்செய்திகளால் 'கிடங்கில்' இருந்ததற்கான குறிப்புகளை அறிய முடிகிறது.

மாவிலங்கை

இராவணன் ஆண்ட பழைய இலங்கை 'தொன்மா இலங்கை', அப்பெயர்க் கொண்டு விளங்குகின்ற மாவிலங்கை நகரமானது பண்டைய அரசர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்பதை சிறுபாணாற்றுப்படை விளக்குகிறது.

தொன்மா இலங்கைக் கருவொடு பெயரிய
நன்மா இலங்கை மன்னருள்ளும்
மறு இன்றி விளங்கிய வடுஇல் வாய்வாள்
உறுபுலித் துப்பின் ஓவியர் பெருமகன்

(சிறுபாணாற்று, பா. 120-123)

என்ற சிறுபாணாற்றுப்படைப் பாடல் இதைக் கூறுகிறது. இதன்வழி, மாவிலங்கையை ஆண்ட மன்னன் ஓய்மா நாட்டு நல்லியக்கோடன் என்பதையும் அவனது குடி ஓவியர் குடி என்பதையும் அறியலாம்.

கோடன் என்பது 'கோடகன்' என்பதன் மருஉ மொழி. 'கார்கோடகன்' என்பது கார்கோடன் என மருவி வழங்கும். கார்கோடன் என்பது எட்டு பெரிய நாகர்களுள் ஒன்றான கடவுட் பாம்பு பெயராகும். (தமிழ்ப் பேரகராதி, தொகுதி 2, ப. 879)

நல்லியக்கோடன் என்பதற்கு நாகன் என்பது பொருளாகும். இதன்வழி நல்லியக் கோடன் நாகர் மரபினன் (பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, ப. 393)

என்பது புலப்படும். சிறுபாணாற்றுப்படையின் பாடல்களின் வழி வரலாறு பேசப்படுகிறது.

பண்பாடு

நம்மை பண்படுத்துவது பண்பாடு எனப்படும்.

மனிதன் ஓர் உயிர் அலகு. அவனுடைய இயல்பு உயிர்ப் பொருளின் வழி வழி வரும் முறைகளால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், அவன் ஒரு சமூகச் சூழ்நிலையில் பிறக்கிறான். கூடி வாழும் வாழ்க்கை வாழ்கிறான். தோற்றத்தினையும் வழிமுறையையும் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து பழகும் அவன் வளர்ச்சிக்கு அவன் எந்த காரணத்தான் பெறுகிறான். பண்பாட்டில் பிறக்கிறானோ, அந்தப் பண்பாடும் வாழ்க்கையில் பெறும் சேர்க்கையும் காரணமாகின்றன. (மானிடவியல், பக். 26-27)

என்பதை மா. சு. கோபாலகிருஷ்ணன் பண்பாடு என்று கூறுகிறார். பாணர்கள் தங்களுக்கானப் பண்பாடாக நாடோடி வாழ்வினையும், இசையையும் கொண்டுள்ளனர் எனலாம். வறுமை நிலையிலும் உதவும் பண்பாடு வணங்கத்தக்கதாக உள்ளது.

பண்பாட்டுப் பரவல்

ஓர் தொகுப்பினர் அல்லது ஓர் இனத்தினர் இடம்பெயர்ந்து இன்னோர் இடத்துக்கு குடியேறும் பொழுது அவர் அவர்களுடைய வழக்க ஒழுக்கங்களில் புதிய இடத்தில் கடைபிடிக்க முடியாதவற்றை விட்டுவிடுவர். பிறவற்றைக் குடியேறிய இடத்தில் வாழ்ந்து வரும் தொகுப்பினர் அல்லது இனத்தினரின்

எளிதாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய வழக்க ஒழுக்கங்களுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்தனர். இப்பண்பாட்டுப் பரவல் அனைத்துத் திணைகளின் உணவு முறைகளை மற்றவனுக்கு கூறுவதன் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. பண்பாட்டுப் பரவல் என்பது ஒரு திணையின் பண்பாடானது மற்றொரு திணைக்கு பரவுவது ஆகும்.

பண்பாட்டுக்கு இடையில் ஒற்றுமை காணப்படுவதற்குக் காரணம், ஒரு பண்பாட்டினர் ஓர் இடத்தில் இருந்து இடம்பெயர்ந்து வேறு ஒரு இடத்தில் குடியேறியதும், அந்தந்த பண்பாடுகளில் நிகழ்ந்த இணையொத்த கண்டுபிடிப்புகளும் ஆகும். (மானிடவியல் கோட்பாடுகள், ப. 54)

என்று பக்தவத்சல பாரதி கூறுகிறார். பாணர்கள் பண்பாட்டு பாலமாகவும் இருந்துள்ளனர்.

ஒவ்வொரு திணையிலும் வாழ்ந்த நிலைகுடிகளின் வாழ்வியலில் அலைகுடிகளின் பங்கு பணிகள் பின்னிப்பிணைந்து இருக்கின்றன. (பாணர் இனவரைவியல், ப. 17)

இவ்வகையான குறிப்புகளால், சமூகத்தின் அசைவியக்கத்தினை சிறுபாணாற்றுப்படை வழி பல்வேறு நிலைகளில் அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை

சிறுபாணாற்றுப்படை மிக நீண்ட பயணத்தைக்

கூறுகிறது. இது ஓய்மாநாட்டுக்குச் செல்லும் வழியில் உள்ள எயிற்பட்டினம் (இன்றைய மரக்காணம்) வேலூர் (இன்றைய உப்பு வேலூர்) ஆமூர் (இன்றைய நல்லாமூர்) போன்ற ஊர்களின் சிறப்புகளையும் பாணர்கள் மனதில் கொள்ள வேண்டிய வழிகளையும் ஆற்றுப்படுத்துகின்றது. எனவே, கிடங்கிலுக்குச் சென்ற பெருவழியானது இடைக் கழிநாட்டு நல்லூரில் இருந்து புறப்பட்டு எயிற்பட்டினம் சென்று அங்கிருந்து வேலூருக்குச் சென்று அதன் பின் ஆமூரை அடைந்து கிடங்கிலை அடைந்ததைப் பாடல் வழி காண முடிகிறது .

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] அடியார்க்கு நல்லார். சிலப்பதிகார உரை. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
- [2] இராசமாணிக்கனார். பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி. சென்னை பல்கலைக்கழகம், சென்னை.
- [3] கதிரைவேற்பிள்ளை. தமிழ் பேரகராதி தொகுதி - 2, ஏசியன் எஜ்னேசன் சர்வீஸ்.
- [4] கோபாலகிருஷ்ணன், ம. சு. மானிடவியல். தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், தமிழ்நாடு அரசாங்கம்.
- [5] சீனி வேங்கடசாமி. சிறுபாணன் சென்ற நெடுவாழி. தமிழ் கல்ச்சர்.

- [6] சீனி வேங்கடசாமி. பழங்காலத் தமிழர் வாணிகம். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை- 98.
- [7] பக்தவச்சல பாரதி. பாணர் இனவரைவியல். அடையாளம் பதிப்பகம், திருச்சி .
- [8] பக்தவச்சல பாரதி. மானிடவியல் கோட்பாடுகள். அடையாளம் பதிப்பகம், திருச்சி.
- [9] பஞ்சாங்கம், க. பின் காலனித்துவ சூழலில் தமிழ் இலக்கியம். காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை.
- [10] ஜெகதீசன். சிறுபாணாற்றுப்படை ஆய்வுக்கோவை, குறிஞ்சி பதிப்பகம், ஆம்பூர்.

சிறுபாணாற்றுப்படையில் தாவரங்கள்

முனைவர் இரா. ஜீவாராணி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அய்ய நாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி, சிவகாசி.

முன்னுரை

அன்பின் ஐந்திணை என்று கூறப்படும் ஐந்து நிலங்களில் வாழ்கின்ற உயிரினங்களைக் கருப்பொருள் என்று பாகுபடுத்தியுள்ளனர். அவ்வகையில் மக்கள், விலங்குகள், மரங்கள், செடி, கொடிகள் ஆகியவையும் அடங்கும். அவற்றில் தாவரங்கள் ஓர் அறிவு உடையவை என்பதனை,

புல்லும் மரனும் ஓர் அறிவினவே

பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே

(தொல்.பொருள்., நூ. 1518)

என்று தொல்காப்பியர் நூற்பா வாயிலாக விளக்கியுள்ளார். உடம்பால் மட்டும் அறியக் கூடிய உயிர்கள் ஓர் அறிவு உயிர்கள் என்பதும், அவை புல், மரம், செடி, கொடி, போன்ற தாவர இனங்கள் அனைத்தும் அடங்கும் என்பதனை அறிய முடிகிறது.

தாவரங்கள் விளக்கம்

தாவரங்களைச் செடிகள் என்றும் கூறி வருகின்றோம். ஆனால் “செடி” என்ற சொல்லாட்சி சங்க

இலக்கியத்தில் இடம்பெறவில்லை. அதற்குப் பதிலாகப் ‘புதல்’ என்ற சொல்லாட்சியைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். தாவரம் என்ற சொல் ‘ஸ்தாபர’, ‘ஸ்தாவர’ என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லின் திரிந்த தமிழ் வடிவமாகக் கருதப்பட்டதால் ‘தாவரம்’ மற்றும் ‘தாவரவியல்’ ஆகிய சொற்கள் தனித்தமிழ் ஈடுபாடு உடையவகளால் ஏற்கப்படவில்லை (தமிழக சுற்றுச் சூழல், ப. 9) என கு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி குறிப்பிடுகின்றார்.

சிறுபாணாற்றுப்படையில் தாவரங்கள்

நிலத்தின் ஆழம் வரை வேர்கள் செல்லாது மேலோட்டமாக வளரக்கூடிய தன்மையுடையவையே தாவரங்கள் ஆகும். “மனித வாழ்விற்கு அடிப்படையான ஒன்று தாவரங்கள். உலகில் மனித இனம் உண்டாகி முப்பது லட்சம் ஆண்டுகள் கூட இருக்காது. ஆனால் தாவர இனம் உண்டாகி எட்டு ஒன்பது கோடி ஆண்டுகளுக்கும் அதிகமாக இருக்கலாம் என அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். நாம் பார்க்கும் உயிரினங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் முற்பட்ட பிறப்பு தாவர இனத்தைச் சார்ந்தது ஆகும். தாவரங்கள் மண்ணோடு மண்ணாகக் கரைந்திருக்கிற கந்தகம், அனல் முதலிய தாதுக்களையும் வானில் இருக்கும் கரி என்னும் தாதுவையும் நேரடியாகப் பெற்று சூரிய ஒளிச் சேர்க்கையில் புதிய சத்துக்களை உண்டாக்கிக் கொள்கின்றன. (சங்க இலக்கியத்

தாவரவியல், ப. 557) சிறுபாணாற்றுப்படையில், குப்பைவேளை, முசுண்டை, அவரை, மிளகு, மஞ்சள், காளான் என்ற ஆறு வகையான தாவரங்கள் இடம் பெற்றுள்ளது.

குப்பை வேளை

குப்பை வேளை என்னும் தாவரம் குப்பைமேட்டில் தழைத்து வளரக்கூடியது. இதனை, வேளை, வேளைக்கீரை, நல்வேளை என்றும் கூறுவர். இது கொத்துக் கொத்தாக வெண்மை நிறத்தில் மாலை நேரக் கார்காலத்தில் பூக்கும் தன்மை உடையது. அனைத்துத் தாவர உண்ணிகளும் இதனை உண்ணும். இன்று குப்பைவேளைக் கீரை சித்த மருத்துவத்தில் வாத நோய்க்கு மருந்தாகப் பயன்படுகிறது. இதன் பூக்கள் குழந்தையின் வயிற்றுப் போக்கைப் போக்க உதவுகிறது. சங்க காலத்தில் குப்பைவேளைக் கீரையின் வெண்மை நிறப் பூவினை தயிரில் இட்டுப் பிசைந்து புளி மிதவை என்னும் புளிக்கூழ் சமைத்து உண்டனர். இதனை,

வேளை வெண்பூ வெண்தயிர்க் கொளீஇ

ஆய் மகள் அட்ட அம்புளி மிதவை (புறம்., 215: 3-4)

என்ற அடிகளின் வாயிலாகக் குப்பை வேளைச் செடியின் பூக்களைச் சமைத்து உணவாக உண்டதனை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

கிணை என்ற பறை கொட்டுபவனின் மனைவி ஏழ்மையின் காரணமாக குப்பை மேட்டில் வளர்ந்திருந்த குப்பை வேளைச் செடியினைப் பறித்து உப்பின்றி வேகவைத்துச் சமைத்து தன் சுற்றத்தினரோடு அமர்ந்து யாவரும் அறியாத வண்ணம் கதவடைத்து உண்டனர்.

குப்பை வேளை உப்பிலி வெந்ததை
மடவோர் காட்சி நாணிக்கடை அடை
இரும்பேர் ஒக்கலொடு ஒருங்குடன் மிசையும்
அழிபசி வருத்தம் தீர... (சிறு., 135-140)

இதன் வாயிலாக ஏழை மக்களின் உணவாகக் குப்பைவேளைக்கீரை இருந்ததனை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஒரு மான் பசிக் கொடுமையால் பாழ்பட்ட இடத்தில் வளர்ந்துள்ள குப்பை வேளைச் செடியின் பூக்களைப் பறித்து உண்கிறது. இதனை,

... மடப்பிணை
... வேளை வெண்பூக் கறிக்கும்
... ஆள்இல் அத்தம் ஆகிய காடே

(புறம்., பா. 23:119-122)

என்ற அடிகளின் வாயிலாக, பாழ்பட்ட இடத்தில், ஆள்நடமாட்டம் இல்லாத பகுதியில் வளரும் என்பதனையும் விலங்குகளும் குப்பைவேளைச்செடி

மற்றும் அதன் பூக்களையும் உண்ணும் என்பதனையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

முசுண்டை

முசுண்டை என்பது கொடி வகையைச் சேர்ந்தது. முல்லை நிலத்திற்குரியவை. முசுண்டைக் கொடியினை, குழையமன் முசுண்டை, குவையிலை முசுண்டை, கரிமுகிழ் முசுண்டை, புன்கொடி முசுண்டை, கொழும்புகொடி முசுண்டை என்று பல்வேறு அடைமொழி கொடுத்துப் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். முசுண்டை செழிப்பான கொடியினைக் கொண்டிருக்கும் என்பதனை கொழும்பு கொடி முசுண்டை கொட்டம் கொள்ளவும் (சிறு., பா. 166) என்ற அடியின் வயிலாக நன்மாவிலங்கை என்னும் ஊரில் பூத்துக்கிடக்கும் முசுண்டைக் கொடி ஆங்காங்கே திட்டுத் திட்டாகப் பூத்துக் கிடந்தது என்பதனை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

முசுண்டை என்ற பெயரில் வேம்பி என்னும் சிற்றூரின் மன்னன் வாழ்ந்துள்ளான். இதனை, பல்வேல் முசுண்டை வேம்பி அன்ன என் எழில் நலம் (அகம்., பா. 249-9) என்ற அடிகளின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மேற்கண்டவற்றின் வாயிலாக, முல்லை நிலத்திற்குரிய முசுண்டைக் கொடிக்குப் பல்வேறு அடைமொழியிட்டு அழைத்ததனையும், முசுண்டை என்ற

பெயரில் மக்கக்கும் பெயரிட்டு அழைத்ததனையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

அவரை

அவரைப் பூ குறிஞ்சி நிலத்தைச் சார்ந்தது. முன் பருவ காலத்தில், நள்ளிரவில் பூக்கும் என்பதனைக் கழார்க்கீரன் எயிற்றியனார் “அற்சிற அரைநாள்” (அகம். பா. 294-11) என்று கூறியுள்ளார். குறிஞ்சிப்பாட்டில் கபிலர், “அடும்பமர் ஆத்தி நெடுங்கொடி அவரை” (குறி., பா. 87) என்று அவரைப் பூ பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குறிஞ்சி நிலத்தில் தினைப்புனத்தில் தினை அறுவடைக்குப் பின் மறு விளைச்சலின் போது அவரை விதைக்கப்படும். அக்கொழுத்த கொடி தினைத் தட்டையில் படர்ந்து அரும்பனி பெய்யும் முன் பனிக்காலத்தில் பூக்கும் (இலக்கியம் ஒரு பூக்காடு, ப. 686)

என்ற கூற்றிற்கு இணங்க, சிறுபாணாற்றுப்படையில் அவரைப்பூ பற்றிக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

தினை விளைந்து அறுக்கப்பட்ட பின்னர் தன் தண்டுப் பகுதியில் அவரைக்கொடி படர்ந்திருக்கும். இதன் மலர் செம்பவளம் போன்ற நிறத்தில் இருக்கும். இதனை, “பைந்நனை அவரை பவழம் கோப்பவும்” (சிறு., பா. 164) என்ற அடி உணர்த்துகின்றது. செம்மை நிறமாகவும்

கிளியின் மூக்கு போன்று வளைந்த வடிவமாகவும் இருக்கும் என்பதனை,

பனிப்பு தலிவர்ந்த பைங்கொடி யவரைக்

கிளிவாயொப்பின் ஒளிவீடு பன் மலர்

(குறுந்., பா. 240)

என்ற அடிகள் உணர்த்துகின்றன. இன்று வரை அவரைக்காயினை உணவாகப் பயன்படுத்துவதால் தோட்டங்களில் அதிக அளவில் விளைவிக்கப்படுகிறது.

மிளகு

மிளகு ஒரு கொடி வகையைச் சார்ந்த தாவரம் ஆகும். இது மருந்துப் பொருளாகவும் உணவுப் பொருளாகவும் உணவின் சுவையைக் கூட்டுகின்ற பொருளாகவும் இன்று வரை நாம் பயன்படுத்தி வருகின்றோம். இம்மிளகுக் கொடி பலா மரத்தைச் சுற்றி ஏறிப் படர்ந்துள்ளது என்பதனை, “பைங்கறி நிவந்த பலவின் நீழல்” (சிறு., பா. 43) என்ற அடி உணர்த்துகிறது. இம்மிளகினைக் ‘கறி’ என்று அழைத்தனர். “கருங்கொடி மிளகின் காய்த்துணர்ப் பசங்கறி” (மலைபடு., பா. 520) என்ற அடியின் வாயிலாக, மிளகின் காய் பசிய நிறமுடையது என்பதனை அறிய முடிகிறது.

மஞ்சள்

மஞ்சள் என்பது நிறத்தால் பெயர் பெற்ற ஒரு கிழங்கு வகையைச் சார்ந்த செடியாகும். இது வழிபாடு

மற்றும் சடங்குகளின் போது மங்கலப் பொருளாகவும் மிகச் சிறந்த கிருமி நாசினியாகவும் மருந்துப் பொருளாகவும் பயன்படுத்தி வருகின்றோம். சேர நாட்டின் நீர் வளத்தைப் பற்றிக் கூறும் பொழுது மஞ்சள் செடியினையும் ஆசிரியர் கூறியுள்ளார். இதனை,

மஞ்சள் மெல் இலை மயிர் புறம் தைவர...

குட புலம் காவலர் மருமான் (சிறு., பா. 44-47)

என்ற அடிகளின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

குட்ட நாட்டிலும் பலாமர நிழலில் மஞ்சள் பயிரிடப்பட்டது என்பதனை,

பைங்கறி நிவந்த பலவின் நீழல்

மஞ்சள் மெல்இலை மயிர்ப்புறம் தைவர

(சிறு., பா. 43-44)

என்ற அடிகள் உணர்த்துகின்றன. குறிஞ்சி நிலத்தில் இஞ்சியும் மஞ்சளும் மிளகும் பயிரிடப்பட்டன. “இஞ்சி மஞ்சள் பைங்கறி பிவும் பல்வேறு தாரமொடு கலீலகத்து ஈண்டி” (மலைபடு., பா. 289-290), “சேம்பும் மஞ்சம் ஒம்பினர் காப்போர்” (மலைபடு., பா. 343) காய்க்கழுகின் கமழ் மஞ்சள் (பட்டி., பா. 17) என்ற பாடல் அடிகளின் வாயிலாக மஞ்சள் ஊடுபயிராகப் பயிரிடப்பட்டதனை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இறந்த போர் வீரர்களின் நடுகல்லை நீராட்டுவதற்கு மஞ்சள் கிழங்கினை அரைத்துப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இதனை,

நட்ட போலும் நடாஅ நெடும் கல்
அகல் இடம் குயின்ற பல் பெயர் மண்ணி
நறு விரை மஞ்சள் ஈர்ம் புறம் பொலிய
(அகம்., பா. 269:7-9)

என்ற அடிகளின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மஞ்சள் மிகவும் மணம் நிறைந்த வாசனைப் பொருள் ஆகும் என்பதனை, “மஞ்சள் முன்றில் மணம் நாறு படப்பை” (பெரும்., பா. 354) என்ற அடி உணர்த்துகிறது.

காளான்

தம் உணவைத் தாமே தயாரிக்காமல் பிறவற்றைச் சார்ந்து வாழக்கூடியவை காளான்கள். சங்க இலக்கியத்தில் காளான்களை ஆம்பி என்ற பெயராலும் அழைத்தனர்.

ஆம்பி வான் முகை அன்ன கூம்பு முகிழ்
உறையமை தீந்தயிர் கலக்கி நிரைதெரிந்து
(பெரு., பா.157-58)

ஆடு நனி மறந்த கோடுயர் அடுப்பின்
ஆம்பி பூத்த (புறம்., பா. 164)
புல்லென் அட்டில்
காழ் சேர்முது சுவர்க் கணச்சிதல் அரித்த
பூழி படர்ந்த புழற்காளாம்பி

(சிறுபாண்., பா. 132-134)

என்று காளான் குறிக்கப்படுகிறது. காளானின் தன்மை ஈரப்பசை பொருந்திய இருண்ட இடங்களில் குறிப்பாக புழுதியில் தோன்றுவன. அதையே, பல நாள்கள் அடுதொழில் நடைபெறாத அடுப்பு, சமையலறைச் சுவர்கள் ஆகியவற்றின் மீது முளைத்திருப்பதை இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளது.

தொகுப்புரை

பாழ்பட்ட இடத்தில், ஆள்நடமாட்டம் இல்லாத பகுதியில் வளரும் என்பதனையும் விலங்குகளும் குப்பைவேளைச்செடி மற்றும் அதன் பூக்களையும் உண்ணும் என்பதனையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. முல்லை நிலத்திற்குரிய முசுண்டைக் கொடிக்குப் பலவேறு அடைமொழியிட்டு அழைத்ததனையும், முசுண்டை என்ற பெயரில் மக்கக்கும் பெயரிட்டு அழைத்ததனையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. அவரையின் பூ செம்மை நிறமாகவும் கிளியின் மூக்கு போன்று வளைந்த வடிவமாகவும் இருக்கும் என்பதனை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மிளகு மருந்துப் பொருளாகவும் உணவுப் பொருளாகவும் உணவின் சுவையைக் கூட்டுகின்ற பொருளாகவும் இன்று வரை நாம் பயன்படுத்தி வருகின்றோம். இம்மிளகினைக் 'கறி' என்று அழைத்தனர். மஞ்சள் வழிபாடு மற்றும் சடங்குகளின் போது மங்கலப் பொருளாகவும் மிகச் சிறந்த

கிருமி நாசினியகவும் மருந்துப் பொருளாகவும் பயன்படுத்தியதனை அறிய முடிகிறது. பல நாள்கள் அடுதொழில் நடைபெறாத அடுப்பு, சமையலறைச் சுவர்கள் ஆகியவற்றின் மீது முளைத்திருப்பதை இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] பசுமைக் குமார். தமிழக சுற்றுச் சூழல். தமரை பப்ளிகேஷன்ஸ்(பி.)லிட், சென்னை, 2007.
- [2] கு.சீனிவாசன். சங்க இலக்கியத் தாவரவியல். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1986.
- [3] கவிஞர் கோவை இளஞ்சேரன். இலக்கியம் ஒரு பூக்காடு. இரக்போர்ட்டு பப்ளிகேசன், சென்னை. 1982.

தமிழ் குடிகளின் பண்டையத் திருவிழாக்கள்

முனைவர் பா. ம. ஜெயகலா, இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
தென் திருவிதாங்கூர் இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில் - 2.

முன்னுரை

திருவிழாக்களை நம் முன்னோர்கள் இறைவனை திருப்திப் படுத்துவதற்காகவும் தாம் மகிழ்வாக இருப்பதற்காகவும் கொண்டாடியுள்ளனர். உற்றார், உறவினர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தெய்வத்திற்குப் படையலிட்டு விழாக்களைக் கொண்டாடினர். தெய்வங்களை அலங்கரித்ததோடு தாங்களும் அலங்காரம் செய்துப் புத்தாடை அணிந்து மன மகிழ்ச்சியுடன் விழாக்களை நடத்தியுள்ளனர். தமிழர்களின் மரபார்ந்த விழாக்களான இந்திர விழா, உள்ளி விழா, ஓண விழா, பங்குனி விழா, புனலாட்டு விழா, வெறியாட்டு விழா, பொங்கல் விழா என்பனவற்றை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

விழா

முன்னோர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் மிகவும் கடுமையாக உழைத்து தங்கள் அடிப்படை தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தனர். அவ்வாறு கடுமையாக உழைத்த மக்களுக்கு மனதிற்கும் உடலுக்கும் ஓய்வு

தேவைப்பட்டது. அதனால் தங்களால் முடிந்த கேளிக்கைகளில் தங்களை ஈடுபடுத்தி மனமகிழ்ச்சியுடன் ஆடி பாடி வாழ்வினை நகர்த்தினர். உறவுகளுடன் ஒன்று சேர்ந்து மனமகிழ்ச்சியாக வாழ வேண்டும் என எண்ணினர். இறைவனின் பெயரைச் சொல்லி இறைவனை திருப்தி படுத்துவதற்காகவும் தான் மகிழ்வாக இருப்பதற்காகவும் விழாக்களைக் கொண்டாட முடிவுச் செய்தனர். விழாக்கள் என்றாலே மகிழ்ச்சிதான். ஏனெனில் விழா நேரங்களில் உற்றார் உறவினர்கள் எல்லோரும் ஒன்று கூடுவர். உறவினர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தெய்வத்திற்கு அலங்காரம் செய்து பின் படையல் இட்டு கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர். தெய்வங்களை மட்டுமின்றி தங்களையும் அலங்கரித்துப் புத்தாடை அணிந்து உறவினர்களோடு மன நிறைவுடன் விழாக்களைச் சிறப்பாக நடத்தினர்.

விழவு, சாறு, திருவிழா, பண்டிகை, நோன்பு, திருநாள் என பல பெயர்களில் அழைக்கப்பட்ட விழாவினை பாபுஜி,

விழாக்கள் உடலுக்கு ஓய்வும் உள்ளத்திற்கு இன்பமும் தரவல்லன. எனவே மக்கள் விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டாடுவதால் விழா என்னும் சொல், 'விழை' என்ற சொல்லின் அடியாகத் தோன்றியது.

இதற்கு விருப்பம், பற்று ஆகிய பொருள்கள் உள
(க. மு. பாபுஜி, ப. 5-6)

என்று கூறுகின்றார். இத்தகைய விழாக்கள் விருந்தோம்பல், மனமகிழ்ச்சி, தெய்வங்களுக்கு நேர்த்தி கடன் போன்ற செயல்களில் நிறைவடைகின்றன. அரும்பு முதிர்ந்த தாழை மரங்களைக் கொண்டு விழாக்கள் நிகழ்த்தப்படும் இடத்தினை அலங்கரித்ததை, "விழவுக் களம் கமழும் உரவு நீர்ச் சேர்ப்ப" (நற்., பா. 19: 5) இவ்வடிவழி அறியலாம். அழகிய சிற்றூர்களில் விழாக்கள் கொண்டாடியதை, "சாறுகொ ளூரீற் புகல்வேன் மன்ற" (குறுந்., பா. 41: 2) இவ்வடி சுட்டுகின்றது. விழாக்கள் நடைபெறும் ஊர் மகிழ்ச்சியாக இருந்ததை குறுந்தொகை பாடல் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றது. பகைவர்களுக்கு அச்சத்தைத் தருகின்ற பழமை வாய்ந்த இவ்வூர் ஒழிவில்லாத விழாக்களைக் கொண்டாடுவதை, "அழியா விழவின் அஞ்ச வரு மூதூர்" (அகம்., பா. 115: 1) இவ்வரி நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றது.

இந்திர விழா

இந்திர விழா என்பது தெய்வங்களுக்கு தலைவனான இந்திரனைக் கொண்டாடும் விதமாக மக்களால் நடத்தப்படுவது. பகை, பசி, பிணி என்பனவற்றால் துன்பம் அடையாமல் இருக்க தெய்வத்திற்குச் செய்யும் சாந்தி பெருவிழாவினை இந்திர

விழா என்பர். இதனை, 'தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாள்' என சீத்தலை சாத்தனார் கூறியுள்ளார். நறுமணம் மிக்க மலர்களைச் சூடி இந்திர விழாவினைக் கொண்டாடியதை, "இந்திர விழவிற்பூவின் அன்ன" (ஐங்., பா. 62: 1) என ஐங்குறுநூறு குறிப்பிடுகின்றது. வெண்மை நிறமுடைய களிற்றுயானை யான அயிராவதத்திற்கு அரசனான தேவேந்திரன் இருக்கின்ற கோயிலிலே நடைபெறும் விழாவின் தொடக்கமும் முடிவும் பற்றி முரசறைந்து மக்களுக்கு அறிவித்ததை,

கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை ஏற்றி,
வால்வெண் களிற்று-அரசு வயங்கிய கோட்டத்துக்
கால்கோள், விழவின் கடைநிலை சாற்றித்
தயங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக் கோட்டத்து
(சிலம்பு. இந்திரவிழவு., பா. 141-144)

இவ்வடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

உள்ளி விழா

இலக்கியங்களில் காமன் பண்டிகையினை உள்ளி விழா என அழைக்கப்பட்டதாக குறிப்புகள் உள்ளன. இதனை கொங்கு நாட்டினர் மணிகளை இடையில் கட்டிக் கொண்டாடும் ஆட்டம் என்பர். இதனை,

... கொங்கர்

மணிஅரை யாத்து மறுகின் ஆடும்

உள்ளி விழவின் அன்ன

அலர்ஆ கின்றுஅது பலர்வாய்ப் பட்டே

(அகம்., பா. 368: 16- 19)

இவ்வடிகள் வழி அறிய முடிகின்றது. கொங்கு நாட்டினர் மணியினை இடையில் கட்டிக்கொண்டு ஆடும் உள்ள விழாவில் எழும் ஆரவாரத்தைப் போன்று தலைவியின் களவு ஒழுக்கம் அலராகியது என அகநானூறு எடுத்துரைப்பதின் மூலம் உள்ளி விழா கொண்டாடப்பட்டதை அறிய முடிகின்றது.

ஓண விழா

பண்டைய தமிழர்களால் மாயோன் என அழைக்கப்பட்ட திருமால் வாமன அவதாரத்தில் ஆவணி மாதத்து ஓண நட்சத்திரத்தில் பிறந்தார். ஓண விழா ஒரு பாரம்பரிய சிறப்புமிக்க விழா, மகாபலி சக்கரவர்த்தியின் ஆணவத்தை ஒழிக்க திருமால் வாமனராக அவதரித்தார். பின்னர் மகாபலியிடம் மூன்றடி மண் தானமாக கேட்க அதற்கு மகாபலி இசைவுக் கொண்டார். முதல் அடியில் பூமியையும் இரண்டாம் அடியில் வானத்தையும் அளந்தார். மூன்றாம் அடியை மகாபலி சக்கரவர்த்தியின் தலையில் வைக்கும் போது, மகாபலி சக்கரவர்த்திக்கு ஆண்டுதோறும் என்னுடைய மக்களைக் காண எனக்கு அருள் புரிய வேண்டும் என்று வரம் கேட்டார். வாமனரும் அருள்புரிந்தார். அவ்வாறு மகாபலி சக்கரவர்த்தி மக்களை

காண வரும் நாளையே ஓணம் என்றும் திருவோணத் திருநாளாக கொண்டாடுகின்றனர்.

கணங்கொ ளவுணர்க் கடந்த பொலந்தார்

மாயோன் மேய வோண நன்னாட்

(மதுரை., பா. 590-591)

இவ்வடிகள் வழி அறியலாம். கூட்டமாகயிருந்த அவுணரை வென்று, பொன்னாலான மாலையணிந்த மாயோன் பிறந்த நல்ல நாள் ஓணமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

பங்குனி விழா

முன்னோர்கள் கொண்டாடிய மரபார்ந்த விழாக்களில் ஒன்று பங்குனி விழாவாகும். தமிழ் மாதமான பங்குனி மாதத்தில் பெளர்ணமி திதியும், உத்திரம் நட்சத்திரமும் இணைந்து வரும் நாளில் பங்குனி விழா கொண்டாடப்படுகிறது. அன்று சிவபெருமான், முருகப்பெருமான் கோவில்களில் திருக்கல்யாணம் நடைபெறும் அன்றைய நாள் இறைவனை விரதம் இருந்து வழிபட்டால் விரைவில் திருமணம் நடைபெறும் என்பது மக்களின் நம்பிக்கை ஆகும். தலைவனின் பிரிவை நினைத்து தலைவியின் நெற்றியானது பங்குனி முயக்கம் கொண்டாடி முடிந்த மறுநாள் வெற்றிச்சோடி கிடப்பது போல் இருப்பதாக ஆசிரியர் கூறுகிறார் இதனை,

உருவ வெண்மணல் மருகுநாறு தண்பொழிற்

பங்குனி முயக்கம் கழிந்த வழிநாள்

(அகம்., பா. 137: 8-9)

இவ்வடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. இதன் மூலம் பங்குனி விழா கொண்டாடியதை அறிய முடிகின்றது.

புனல் விழா (புனலாட்டுவிழா)

புதிய தண்ணீர் பெருக்கெடுத்து வரும்போது அதனை வரவேற்கும் விதமாக நீராடி மகிழ்வர் இதனை புதுப்புனல் விழா என்பர். இவ்விழாவினை நீர்விழா, நீராட்டு, நீராட்டணி என்றெல்லாம் அழைத்தனர். நீர்நிலைகளின் அருகாமையில் வாழ்ந்த மக்கள் ஆண்டுதோறும் இவ்விழாவினைக் கொண்டாடினர். காவிரி ஆற்றின் இருகரைகளிலும் வாழும் மக்கள் ஆடி மாதத்தின் 18ஆம் நாளன்று இப்புதுப் புனல் விழா கொண்டாடி மகிழ்கின்றனர். புதுமணத் தம்பதியினர் இவ்விழாவில் பங்கேற்றால் அவர்களின் வாழ்வு காவிரியைப் போல் சிறப்பாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையினைக் கொண்டுள்ளனர். திரண்ட தோளினை உடைய ஆட்டினத்தி என்பான் முழுவொலி இடைவிடாது கேட்கும் ஆரவாரம் மிக்க கழாஅர் என்னும் ஊரிடத்து உள்ள பெரிய துறையின் கண் நிகழ்ந்த விழாவில் புதுப்புனல் ஆடியதை,

ஆட்டன் அத்தி நலன் நயந்து உரைஇ

தாழ்இருங் கதுப்பின் காவிரி வவ்வலின்

மாதிரம் துழைஇ மதிமருண்டு அலந்த

ஆதிமந்தி காதலற் காட்டி (அகம்., பா. 222: 7-10)

இவ்வடிகள் சுட்டுகின்றன. இதன் மூலம் புதுப்புனல் விழா கொண்டாடப்பட்டதை அறிய முடிகின்றது.

மலர்களை சுமந்தபடி புதிய வெள்ளம் வந்த போது
அசைகின்ற தழையினையும் தேமலையுடைய
அல்குலையும் அசைகின்ற கூந்தலையும்
மைத்தீட்டப்பட்ட கண்களையும் நல்ல அழகினையும்
மென்மையினையும் உடைய தலைவி தலைவனோடு
புனலாடியதை,

வயன்மல ராம்பற் கயிலமை நுடங்குதழைத்

திதலை யழ்குற் றுயல்வருங் கூந்தற்

குவளை யுண்க ணேளர் மெல்லியின்

மலரார் மலிர்நிறை வந்தெனப்

புனலாடு புணர்துணை யாயின ளெமக்கே

(ஐங்., பா. 72)

இப்பாடல் எடுத்துரைக்கின்றது. தலைவனோடு பரத்தை புதுப்புனல் ஆடியதை,

கதிரிலை நெடுவேற் கடுமான் கிள்ளி

மதில்கொல் யானையிற் கதழ்புநெறி வந்த

சிறையழி புதுப்புன லாடுக (ஐங்., பா. 78)

இப்பாடலடிகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

வெறியாட்டு விழா

தொல்காப்பியர் கூறும் ஐவகை நிலங்களில் குறிஞ்சி நிலத்துக்குரிய கடவுள் முருகப் பெருமான். முருகன் தமிழ்க் கடவுள் என்று அழைக்கப்படுகிறார். வெறியாட்டு என்பது உருவ வழிபாட்டில் மிகவும் தொன்மையானதாகும். முருகக் கடவுளை வழிபடுவதற்காக நிகழ்த்தப்பட்ட ஆட்டக் கலையை ‘வெறியாடல்’ என்பர். குறிஞ்சி நிலக்கடவுளான முருகப்பெருமான் சேயோன், முருகன், வேலன், குறிஞ்சி கிழவன், மலைக் கிழவோன் எனவும் அழைக்கப்படுகிறார். தொல்காப்பியம்,

வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்

வெறியாட்டயர்ந்த காந்தளும்

(தொல். பொருள்., பா. 63: 1-2)

என்கிறது. இறைவனுக்குப் பூஜை செய்யும் பூசாரி மேல் இறைவன் புகுந்து ஆடுவது வெறியாடல் என்பர். பூசாரியின் வாயிலாக இறைவன் வெளிப்படுவான் என்ற அடிப்படையில் தோன்றிய வழிபாட்டு முறையினை வெறியர்தல் என இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன. இதனை ‘வேலனாடல்’ என்றும் கூறுவர். இலக்கியங்களில் காதல் வயப்பட்ட பெண்களின் உடல் நலம் குன்றும் போது இவ்வழிப்பாட்டுச் சடங்கினை மேற்கொண்டுள்ளனர். இது இன்றைய நாட்டுப்புறங்களில் பேய் ஓட்டுதலோடு

தொடர்புடையது. வெறியாடும் களத்தை வெறிக்களம் என்பர். வெறியாடுதல் நள்ளிரவில் நடைபெறும். (பா.ம. ஜெயகலா., பா. 310) ஆட்டின் கழுத்தை அறுத்து திணையைப் பரப்பி பல இசைக் கருவிகள் முழங்க தெய்வங்களை வாழ்த்தியதை,

மறிக்குர லறுத்துத் தினைப்பிரப் பிரீஇச்

செல்லாற்றுக் கவலைப் பல்லியங் கறங்க

(குறும்., பா. 263: 1-2)

இப்பாடலடிகள் வழி அறிய முடிகின்றது. பல்வேறு நிறத்தை உடைய தினைச் சோற்றுப் பலியோடு சிறிய ஆட்டுக்குட்டியை அறுத்துத் தலைவியின் மணமிக்க நெற்றியைத் தடவி முருகனை வழிபாடு செய்ததை,

முருகயர்ந்து வந்த முதுவாய் வேலன்

சினவ லோம்புமதி வினவுத லுடையேன்

பல்வே றுருவிற் சில்லவிழ் மடையொடு

சிறுமறி கொன்றிவ ணறுறுத னீவி

வணங்கினை கொடுத்தி யாயி னணங்கிய

(குறும்., பா. 362)

இப்பாடல் விளக்குகின்றது.

பொங்கல் விழா

விவசாயம் செய்யும் மக்கள் பயிரினை அறுவடை செய்யும் காலத்தில் இயற்கைக்கு நன்றி சொல்லும் விதமாக பொங்கலிட்டு வழிபடுகின்றனர். மக்களுக்கு

ஒளியினைத் தரும் சூரிய பகவானுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர். புதிதாக கறந்த பாலில் புத்தரிசியைப் போட்டு சந்தனக் கட்டைகளை விறகாகக் கொண்டு பொங்கல் செய்து பகிர்ந்து உண்டதை,

உழாஅது வித்திய பருஉக்குரற் சிறு தினை

முந்துவினை யாணர் நாட்புதி துண்மார்

... வில்லோர் பெரும் (புறம்., பா. 168: 6-16)

இப்பாடலடிகள் வழிஅறிய முடிகின்றது.

முடிவுரை

முன்னோர்கள் உற்றார் உறவினர்களுடன் ஒன்று கூடி மரபார்ந்த விழாக்களைக் கொண்டாடி மகிழ்ந்துள்ளதை இலக்கியங்கள் வழி அறிய முடிகின்றது. இந்திரனைச் சிறப்பிக்கும் விதமாக இந்திர விழாவினைக் கொண்டாடியுள்ளனர். காமன் பண்டிகை உள்ளி விழா என்ற பெயரில் கொண்டாடப்பட்டுள்ளது. மகாபலி சக்கரவர்த்தியினை வரவேற்கும் விதமாக ஓண விழாவும், பங்குனி மாதத்தில் பெளர்ணமி திதியும் உத்திரம் நட்சத்திரமும் இணைந்து வரும் நாளில் பங்குனி விழாவும் கொண்டாடப்பட்டதையும் அறிய முடிகின்றது. புதிய தண்ணீர் பெருக்கெடுத்து வரும்போது அதனை வரவேற்றுப் புதுப்புனல் விழாவினைக் கொண்டாடி உள்ளனர்.

முருகப் பெருமானுக்குப் பூசை செய்யும் பூசாரி மேல் இறைவன் புகுந்து ஆடுவது வெறியாடல் என்பர். வெறியாட்டு நிகழும் இடத்தை வெறியாட்டு களம் என்பர். விவசாயம் செய்யும் மக்கள் சூரிய பகவானுக்கு நன்றி சொல்லும் விதமாக பொங்கலிட்டு பொங்கல் விழாவினைக் கொண்டாடி வருகின்றனர்.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] அறவேந்தன், இரா. முனைவர். குறுந்தொகை. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட், சென்னை - 600050. பதிப்பு 2024.
- [2] இளம்பூரணனார். தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம். சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
- [3] செல்வராசு, அ. முனைவர். புறநானூறு. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட், சென்னை - 600050. பதிப்பு-2024.
- [4] பரமசிவன், மா. முனைவர். அகநானூறு (தொகுதி 1 & 2). நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை - 600050, பதிப்பு - 2024.
- [5] பாபுஜி, கா. மு. சிலப்பதிகாரத்தில் விழாக்கள். சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
- [6] பாலாஜி, க. முனைவர். நற்றிணை (தொகுதி 1 & 2). நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை - 600050. பதிப்பு - 2024.

- [7] புலியூர்க் கேசிகன். சிலப்பதிகாரம். பாரி நிலையம், சென்னை, பதிப்பு - 2001.
- [8] மகிழேந்தி. இரா. முனைவர், பட்டினப்பாலை. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை - 600050. பதிப்பு - 2024.
- [9] லோகேஸ்வரன். ம. முனைவர், ஐங்குறுநூறு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை - 600050. பதிப்பு - 2024.
- [10] ஜெயகலா, பா.ம. முனைவர். “அகநானுற்றில் பழந்தமிழரின் மரபார்ந்த நம்பிக்கைகள்”, சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், DOI : 10.34256/irjt22345, தொகுதி.4, இதழ் 3, ஜூலை 2022.